

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2014/51/EU**2019/EØS/69/38****av 16. april 2014**

om endring av direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 med hensyn til myndigheten til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet)(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 50, 53, 62 og 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Finanskrisen i 2007 og 2008 avdekket store mangler ved tilsynet med finansinstitusjoner og -markeder, både i enkelttilfeller og når det gjelder finanssystemet som helhet. Nasjonale tilsynsmodeller har ikke holdt følge med den finansielle globaliseringen og utviklingen i de integrerte og sammenvevde europeiske finansmarkedene, der mange finansinstitusjoner driver grensekryssende virksomhet. Krisen avdekket mangler på områdene samarbeid, samordning, ensartet anvendelse av unionsretten og tillit mellom vedkommende nasjonale myndigheter.
- 2) I en rekke resolusjoner både før og under finanskrisen oppfordret Europaparlamentet til en endring i retning av et mer integrert europeisk tilsyn for å sikre reelt like konkurransevilkår for alle aktører på unionsplan, og for at dette tilsynet skal gjenspeile den økte integrasjonen av finansmarkedene i Unionen, særlig i sine resolusjoner av 13. april 2000 om kommisjonsmeldingen om gjennomføring av rammebestemmelsene for finansmarkedene: en handlingsplan, av 21. november 2002 om tilsynsregler i Den europeiske union, av 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenester (2005–2010) – hvitbok, av 23. september 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om hedgefond og privat egenkapital og av 9. oktober 2008 med anbefalinger til Kommisjonen om oppfølging av Lamfalussy-prosessen: framtidig tilsynsstruktur, og i sine holdninger av 22. april 2009 om det endrede forslaget til et europaparlaments- og rådsdirektiv om adgangen til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) og av 23. april 2009 om forslag til et europaparlaments- og rådsforordning om kredittvurderingsbyråer.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 153 av 22.5.2014, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 247/2018 av 5. desember 2018 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT C 159 av 28.5.2011, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 218 av 23.7.2011, s. 82.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 11. mars 2014 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. april 2014.

- 3) I november 2008 ga Kommissjonen en høynivågruppe ledet av Jacques de Larosière i oppgave å utarbeide anbefalinger for hvordan den europeiske tilsynsordningen kunne styrkes for å gi Unionens borgere et bedre vern og gjenoppbygge tilliten til finanssystemet. I sin sluttrapport, som ble framlagt 25. februar 2009 («de Larosière-rapporten»), anbefalte høynivågruppen at rammereglene for tilsynet skulle styrkes for å redusere faren for og alvorligheten av framtidige finanskriser. Den anbefalte omfattende reformer av tilsynsstrukturen for Unionens finanssektor. De Larosière-rapporten anbefalte også at det opprettes et europeisk finanstillsynssystem bestående av tre europeiske tilsynsmyndigheter – en for banksektoren, en for verdipapirsektoren og en for forsikrings- og tjenestepensjonssektoren – og at det opprettes et europeisk råd for systemrisiko.
- 4) Finansiell stabilitet er en forutsetning for at det i realøkonomien skal kunne skapes arbeidsplasser, ytes kreditter og skapes vekst. Finanskrisen har avdekket alvorlige mangler ved tilsynet med finansinstitusjoner og -markeder, noe som har ført til at det ikke har vært mulig å forutse en negativ utvikling på makroplan eller hindre en opphopning av for store risikoer i finanssystemet.
- 5) Det europeiske råd anbefalte i sine konklusjoner etter møtet 18. og 19. juni 2009 at det bør opprettes et europeisk finanstillsynssystem bestående av tre nye europeiske tilsynsmyndigheter. Det anbefalte også at systemet bør ta sikte på å oppgradere kvaliteten på og samsvaret i nasjonalt tilsyn, styrke tilsynet med konserner som driver grensekryssende virksomhet, og innføre et felles europeisk regelverk for alle finansinstitusjoner i det indre marked. Det understreket at de europeiske tilsynsmyndighetene (heretter kalt «ESA-myndighetene») også bør ha myndighet til å føre tilsyn med kredittvurderingsbyråer, og oppfordret Kommissjonen til å utarbeide konkrete forslag til hvordan Det europeiske finanstillsynssystem (ESFS) kan spille en betydelig rolle i krisesituasjoner.
- 6) I 2010 vedtok Europaparlamentet og Rådet tre forordninger om opprettelse av ESA-myndighetene, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet)⁽¹⁾, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA)⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA)⁽³⁾, som del av ESFS.
- 7) For at ESFS skal kunne arbeide effektivt, er det nødvendig å foreta endringer i Unionens regelverksakter på de tre ESA-myndighetenes virksomhetsområde. Slike endringer gjelder fastsettelsen av omfanget av visse former for myndighet som ESA-myndighetene har, integreringen av visse former for myndighet i eksisterende prosesser som er opprettet ved relevante regelverksakter fra Unionen, og endringer som skal sikre at ESA-myndighetene fungerer på en smidig og effektiv måte innenfor rammen av ESFS.
- 8) I forbindelse med opprettelsen av ESA-myndighetene bør det derfor utarbeides et felles regelverk som sikrer ensartet harmonisering og anvendelse, noe som bidrar til at det indre marked fungerer enda mer effektivt, og at tilsyn på mikronivå gjennomføres mer effektivt. I henhold til forordningene om opprettelse av ESFS kan ESA-myndighetene gjennom delegerede rettsakter eller gjennomføringsrettsakter utarbeide utkast til tekniske standarder på områdene som er særlig angitt i det berørte regelverket, som skal framlegges for Kommissjonen for vedtakelse i samsvar med artikkel 290 og 291 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV). Et første sett av slike områder er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/78/EU⁽⁴⁾, men dette direktiv bør fastsette et ytterligere sett av områder, særlig for europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF og 2009/138/EF⁽⁵⁾, for europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009⁽⁶⁾ og for forordning (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/78/EU av 24. november 2010 når det gjelder den myndighet som er gitt Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 120).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1).

- 9) De berørte regelverksaktene bør fastsette på hvilke områder ESA-myndighetene har myndighet til å utarbeide utkast til tekniske standarder, og hvordan disse standardene skal vedtas. De berørte regelverksaktene bør, når det gjelder delegerte rettsakter, fastsette bestanddeler, vilkår og spesifikasjoner i samsvar med artikkel 290 i TEUV.
- 10) Ved fastsettelsen av områder som det bør vedtas tekniske standarder for, bør det oppnås en rimelig balanse der det utarbeides et felles sett av harmoniserte regler uten at det medfører for komplisert regulering og håndheving. Det bør bare velges områder der ensartede tekniske regler på en betydelig og effektiv måte kan bidra til at de berørte regelverksaktens mål nås, samtidig som det sikres at politiske beslutninger treffes av Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen i samsvar med deres vanlige framgangsmåter.
- 11) Områder som omfattes av tekniske standarder, bør være rent tekniske områder der utarbeiding av standardene krever tilsynseksperterers sakkunnskap. De tekniske reguleringsstandardene som vedtas som delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV, bør ytterligere utvikle, spesifisere og fastsette vilkårene for ensartet harmonisering av reglene som inngår i regelverksakter som er vedtatt av Europaparlamentet og Rådet, for å utfylle eller endre enkelte ikke-grunnleggende bestemmelser i regelverksakten. På den annen side bør tekniske gjennomføringsstandarder som vedtas i form av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV, fastsette vilkårene for en ensartet anvendelse av regelverksakter. Tekniske standarder bør ikke innebære politiske valg.
- 12) Når det gjelder tekniske reguleringsstandarder, er det hensiktsmessig å anvende framgangsmåten fastsatt i artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, alt etter hva som er relevant. Tekniske gjennomføringsstandarder bør vedtas etter framgangsmåten omhandlet i artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, alt etter hva som er relevant.
- 13) Tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder bør bidra til et felles regelverk for regulering av finansielle tjenester i samsvar med Det europeiske råds konklusjoner fra juni 2009. I den grad visse krav i Unionens regelverksakter ikke er fullstendig harmonisert, og i samsvar med føre var-prinsippet for tilsyn, bør tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som videreutvikler, spesifiserer eller fastsetter vilkårene for anvendelse av disse kravene, ikke hindre at medlemsstater kan kreve ytterligere opplysninger eller pålegge strengere krav. Tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder bør derfor tillate at medlemsstatene krever ytterligere opplysninger eller pålegger strengere krav på særlige områder når dette er tillatt i henhold til de berørte regelverksaktene.
- 14) I samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 bør ESA-myndighetene, dersom det er hensiktsmessig, gjennomføre åpne offentlige høringer om tekniske reguleringsstandarder eller gjennomføringsstandarder og analysere de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene før de framlegger disse standardene for Kommisjonen.
- 15) Tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder bør kunne omfatte overgangstiltak med egnede frister, dersom kostnadene for en umiddelbar gjennomføring er for høye i forhold til nytten.
- 16) Når dette direktiv vedtas, er arbeidet med forberedelsen av og høringen om det første settet av tiltak for å gjennomføre rammereglene i henhold til direktiv 2009/138/EF godt i gang. For at disse tiltakene skal kunne ferdigstilles innen kort tid, bør Kommisjonen i en overgangsperiode ha myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene som er fastsatt i dette direktiv, i samsvar med framgangsmåten for vedtakelse av delegerte rettsakter. Enhver endring av slike delegerte rettsakter eller, etter overgangsperiodens utløp, enhver teknisk reguleringsstandard for gjennomføring av direktiv 2009/138/EF bør vedtas i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

- 17) Det er dessuten hensiktsmessig å gi EIOPA myndighet til, etter en overgangsperiode på to år, å foreslå oppdateringer av en rekke delegerte rettsakter i form av tekniske reguleringsstandarder. Disse oppdateringene bør være begrenset til de tekniske sidene ved de berørte delegerte rettsaktene, og bør ikke innebære strategiske beslutninger eller politiske valg.
- 18) Når EIOPA forbereder og utarbeider utkast til tekniske reguleringsstandarder for å tilpasse delegerte rettsakter til den tekniske utviklingen på finansmarkedene, bør Kommisjonen sikre samtidig, rettidig og hensiktsmessig oversending til Europaparlamentet og Rådet av opplysninger om virkeområdet for disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder.
- 19) Forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 fastsetter en ordning for løsning av tvister mellom nasjonale tilsynsmyndigheter. Dersom en nasjonal tilsynsmyndighet har innvendinger mot framgangsmåten eller innholdet i en annen nasjonal tilsynsmyndighets tiltak eller reagerer på mangelen på tiltak på områder fastsatt i Unionens regelverksakter i samsvar med nevnte forordninger, og den berørte regelverksakten krever samarbeid, samordning eller felles beslutningstaking mellom nasjonale tilsynsmyndigheter i flere medlemsstater, bør den berørte ESA-myndigheten på anmodning fra en av de berørte nasjonale tilsynsmyndighetene kunne bistå myndighetene med å komme til enighet innen fristen som er fastsatt av ESA-myndigheten, en frist som bør ta hensyn til alle relevante frister i det berørte regelverket, til tvistens kompleksitet og til hvor mye saken haster. Dersom en slik tvist pågår lenge, bør ESA-myndighetene kunne avgjøre tvisten.
- 20) I forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 kreves det at sektorlovgivning skal spesifisere i hvilke tilfeller ordningen for løsning av tvister mellom nasjonale tilsynsmyndigheter kan anvendes. Dette direktiv bør fastsette et første sett av slike tilfeller for forsikrings- og gjenforsikringssektoren, uten at det berører muligheten til å legge til ytterligere tilfeller i framtiden. Dette direktiv bør ikke hindre ESA-myndighetene i å handle i samsvar med andre former for myndighet eller utføre oppgaver som er angitt i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, herunder ikke-bindende meglings- og bidrag til en ensartet og effektiv anvendelse av unionsretten. På områder der det allerede er innført en form for ikke-bindende meglings- eller medlingsordning i det berørte regelverket, eller der det er fastsatt frister for felles beslutninger som skal treffes av en eller flere nasjonale tilsynsmyndigheter, er det dessuten behov for endringer for å sikre klarhet og minst mulig avbrudd i prosessen for å nå en felles beslutning, men også for å sikre at ESA-myndighetene kan løse tvister når det er nødvendig. Den bindende framgangsmåten for tvisteløsning er utformet for å oppnå en løsning i situasjoner der nasjonale tilsynsmyndigheter ikke klarer å komme til enighet i prosedyremessige eller materielle spørsmål som gjelder overholdelsen av unionsretten.
- 21) Dette direktiv bør derfor angi i hvilke situasjoner det kan kreves løsning av en tvist om et prosedyremessig eller materielt spørsmål som gjelder overholdelsen av unionsretten, når nasjonale tilsynsmyndigheter ikke klarer å komme til enighet. I en slik situasjon bør en berørt nasjonal tilsynsmyndighet ha mulighet til å henvise spørsmålet til den berørte ESA-myndigheten. Denne ESA-myndigheten bør handle i samsvar med forordningen om dens opprettelse og dette direktiv. Den bør kunne kreve at berørte nasjonale tilsynsmyndigheter treffer bestemte tiltak eller avstår fra å treffe tiltak for å løse tvisten og sikre at unionsretten overholdes, med bindende virkning for de berørte nasjonale tilsynsmyndighetene. I tilfeller der medlemsstatene i henhold til den berørte unionsregelverksakten gis skjønnsmyndighet, bør beslutninger truffet av en ESA-myndighet ikke erstatte nasjonale tilsynsmyndigheters utøvelse av denne skjønnsmyndigheten i samsvar med unionsretten.
- 22) Direktiv 2009/138/EF omfatter bestemmelser om felles beslutninger med hensyn til godkjenning av søknader om å bruke en intern modell på gruppenivå og i datterforetak, godkjenning av søknader om at et datterforetak skal omfattes av artikkel 238 og 239 i nevnte direktiv, og identifikasjon av gruppetilsynsmyndigheten på et annet grunnlag enn kriteriene fastsatt i artikkel 247 i nevnte direktiv. På alle disse områdene bør det i en endring klart angis at dersom en tvist oppstår, kan EIOPA løse tvisten ved hjelp av prosessen fastsatt i forordning (EU) nr. 1094/2010. En slik tilnæringsmåte gjør det klart at selv om EIOPA ikke bør erstatte de nasjonale tilsynsmyndighetenes utøvelse av skjønn, bør det være mulig å løse tvister og styrke samarbeidet før en endelig beslutning treffes av den nasjonale tilsynsmyndigheten eller formidles til en institusjon. EIOPA bør løse tvister ved å megle mellom de nasjonale tilsynsmyndighetenes motstridende synspunkter.

- 23) Den nye tilsynsstrukturen som opprettes gjennom ESFS, vil kreve at nasjonale tilsynsmyndigheter har et nært samarbeid med ESA-myndighetene. Endringer av de berørte regelverksaktene bør sikre at det ikke finnes noen rettslige hindringer for de forpliktelsene til utveksling av opplysninger som omhandles i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, og at framleggingen av opplysninger ikke medfører en unødig administrativ byrde.
- 24) Forsikrings- og gjenforsikringsforetak bør være forpliktet til å gi sine nasjonale tilsynsmyndigheter bare slike opplysninger som er relevante for tilsynet, idet det tas hensyn til de målene for tilsyn som er fastsatt i direktiv 2009/138/EF. Opplysninger om eiendelene rapportert post for post og andre opplysninger som skal framlegges hyppigere enn en gang per år, bør kreves bare dersom den tilleggs kunnskapen som de nasjonale tilsynsmyndighetene dermed får med sikte på overvåkingen av foretakenes økonomiske soliditet eller med hensyn til den innvirkningen som deres beslutninger kan ha på den finansielle stabiliteten, oppveier byrden forbundet med å beregne og sende inn disse opplysningene. Etter å ha vurdert arten, omfanget og kompleksiteten av de risikoene som foretakets virksomhet innebærer, bør nasjonale tilsynsmyndigheter ha myndighet til å tillate begrensninger i hyppigheten og omfanget av de opplysningene som skal rapporteres, eller til å gi unntak fra kravet om å rapportere eiendelene post for post, bare dersom foretaket ikke overstiger visse terskler. Det bør sikres at de minste foretakene har rett til begrensninger og unntak, og at disse foretakene ikke representerer mer enn 20 % av en medlemsstats marked for livsforsikring og skadeforsikring eller for gjenforsikring.
- 25) For å sikre at de opplysningene som deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskaper rapporterer på gruppenivå, er nøyaktige og fullstendige, bør nasjonale tilsynsmyndigheter ikke tillate begrensninger for de opplysningene som skal rapporteres, eller gi unntak fra kravet om rapportering post for post for foretak som tilhører en gruppe, med mindre den nasjonale tilsynsmyndigheten er overbevist om at rapportering ikke vil være hensiktsmessig tatt i betraktning arten, omfanget og kompleksiteten av de risikoene som gruppens virksomhet innebærer.
- 26) På områder der Kommisjonen i henhold til direktiv 2009/138/EF for tiden har myndighet til å vedta gjennomføringstiltak, der disse tiltakene er ikke-regelverksakter med alminnelig anvendelse som utfyller eller endrer visse ikke-grunnleggende bestemmelser i nevnte direktiv i henhold til artikkel 290 i TEUV, bør Kommisjonen ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med denne artikkel eller tekniske reguleringsstandarder i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.
- 27) For å sikre at alle forsikrings- og gjenforsikringsforetak behandles likt i forbindelse med beregningen av solvenskapitalkravet på grunnlag av standardformelen i henhold til direktiv 2009/138/EF, eller for å ta hensyn til utviklingen på markedene, bør Kommisjonen ha myndighet til å vedta delegerte rettsakter om beregningen av solvenskapitalkravet på grunnlag av standardformelen.
- 28) Dersom risikoer ikke er tilstrekkelig dekket av en undermodul, bør EIOPA ha myndighet til å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder i forbindelse med kvantitative grenser og kriterier for godkjenning av eiendeler ved beregning av solvenskapitalkravet på grunnlag av standardformelen.
- 29) For å sikre en ensartet beregning av forsikrings- og gjenforsikringsforetaks forsikringstekniske avsetninger i henhold til direktiv 2009/138/EF er det nødvendig at et sentralorgan regelmessig utleder, offentliggjør og oppdaterer visse tekniske opplysninger som gjelder den relevante risikofrie rentekurven, og samtidig tar hensyn til observasjoner på finansmarkedet. Den relevante risikofrie rentekurven bør utledes på en gjennomiktig måte. Med tanke på disse oppgavens tekniske og forsikringstekniske art bør de utføres av EIOPA.
- 30) Den relevante risikofrie rentekurven bør unngå kunstig volatilitet i forsikringstekniske avsetninger og tellende ansvarlig kapital, og den bør oppmuntre til god risikostyring. Ved valg av utgangspunkt for ekstrapoleringen av risikofrie renter bør foretakene ved beregningen av beste estimat ha mulighet til å motregne konstantstrømmer som diskonteres med ikke-ekstrapolerte renter, mot obligasjoner. Ved markedsvilkår som tilsvarer dem som gjelder på ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv, bør utgangspunktet for ekstrapoleringen av de risikofrie rentene, særlig når det gjelder euro, være en løpetid på rundt 20 år. Ved markedsvilkår som tilsvarer dem som gjelder på ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv, bør den ekstrapolerte delen av den relevante risikofrie rentekurven, særlig når det gjelder euro, konvergere med den endelige terminkursen på en slik måte at den ekstrapolerte terminkursen for løpetider på 40 år etter utgangspunktet for

ekstrapoleringen, ikke avviker fra den endelige terminkursen med mer enn tre basispunkter. For andre valutaer enn euro bør det tas hensyn til særtrekkene ved de lokale obligasjons- og bytteavtalemarkedene ved fastsettelsen av utgangspunktet for ekstrapoleringen av risikofrie renter og for en egnet konvergensperiode for den endelige terminkursen.

- 31) Dersom forsikrings- og gjenforsikringsforetak innehar obligasjoner eller andre eiendeler med tilsvarende kontantstrøm-egenskaper fram til forfall, er de ikke eksponert for risikoen for endringer i kjøpskurs-salgskurs-differansen («spread») for disse eiendelene. For å unngå at endringer i eiendelenes kjøpskurs-salgskurs-differanse påvirker disse foretakenes beholdning av ansvarlig kapital, bør det tillates at de justerer den relevante risikofrie rentekurven ved beregningen av beste estimat i samsvar med endringene i kjøpskurs-salgskurs-differansen for eiendelene. Anvendelsen av en slik matching-justering bør forutsette tilsynsmyndighetenes godkjenning, og strenge krav til eiendeler og forpliktelser bør sikre at forsikrings- og gjenforsikringsforetakene kan beholde sine eiendeler fram til forfall. Det bør særlig foretas matching-justering av kontantstrømmer for eiendeler og forpliktelser, og eiendeler bør erstattes bare for å beholde matchingen når de forventede kontantstrømmene er vesentlig endret, for eksempel dersom en obligasjon nedgraderes eller misligholdes. For å sikre tilstrekkelig gjennomsiktighet bør forsikrings- og gjenforsikringsforetak offentliggjøre opplysninger om hvordan matching-justeringen påvirker deres finansielle stilling.
- 32) For å unngå prosyklisk investeringsatferd bør det tillates at forsikrings- og gjenforsikringsforetak justerer den relevante risikofrie rentekurven ved beregningen av beste estimat for forsikringstekniske avsetninger, for å redusere virkningene av svært store kjøpskurs-salgskurs-differanser for obligasjoner. En slik volatilitetsjustering bør være basert på referanseporteføljer for disse foretakenes relevante valutaer og, dersom det er nødvendig for å sikre representativitet, på referanseporteføljer for de nasjonale forsikringsmarkedene. For å sikre tilstrekkelig gjennomsiktighet bør forsikrings- og gjenforsikringsforetak offentliggjøre opplysninger om hvordan volatilitetsjusteringen påvirker deres finansielle stilling.
- 33) I lys av den betydningen diskontering har for beregningen av forsikringstekniske avsetninger, bør direktiv 2009/138/EF sikre ensartede vilkår for forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes valg av diskonteringsrenter. For å sikre slike ensartede vilkår bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å fastsette den relevante risikofrie rentekurven for beregning av beste estimat samt den grunnleggende kjøpskurs-salgskurs-differansen («fundamental spread») for beregning av matching-justeringen og volatilitetsjusteringene. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾. I slike gjennomføringsrettsakter bør det benyttes tekniske opplysninger som kommer fra og er offentliggjort av EIOPA. Rådgivningsprosedyren bør anvendes ved vedtakelse av disse gjennomføringsrettsaktene.
- 34) Kommisjonen bør vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i behørig begrunnede tilfeller som gjelder den relevante risikofrie rentekurven, dersom det er tvingende nødvendig å handle raskt.
- 35) For å dempe mulige uønskede prosykliske virkninger bør fristen for igjen å oppfylle solvenskapitalkravet forlenges i forbindelse med usedvanlig ugunstige situasjoner, herunder ved store fall på finansmarkedene, situasjoner med vedvarende lav rente og katastrofer med store følger, som påvirker forsikrings- og gjenforsikringsforetak som representerer en betydelig del av markedet eller berørte bransjer. EIOPA bør ha ansvar for å fastslå om det foreligger en usedvanlig ugunstig situasjon, og Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta tiltak gjennom delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter som angir kriteriene og de relevante framgangsmåtene.
- 36) I forbindelse med matching-justeringen av den relevante risikofrie rentekurven som er fastsatt i henhold til dette direktiv, bør kravet om at porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser som matching-justeringen anvendes på, og den tilknyttede eiendelsporteføljen skal identifiseres, organiseres og forvaltes atskilt fra foretakenes øvrige virksomhet, og at disse eiendelene ikke kan brukes til å dekke tap som oppstår i foretakenes øvrige virksomhet, forstås i økonomisk forstand. Det bør imidlertid ikke innebære et krav om at medlemsstatene i sin nasjonale lovgivning skal ha et juridisk begrep for avgrensede fond. Foretak som benytter matching-justering, bør identifisere, organisere og forvalte eiendels- og obligasjonsporteføljen atskilt fra andre deler av virksomheten, og de bør derfor ikke tillates å dekke

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

risikoer som oppstår i andre deler av virksomheten, med den tilknyttede eiendelsporteføljen. Dette muliggjør effektiv porteføljeforvaltning, men den reduserte muligheten for overføring og diversifisering mellom den tilknyttede porteføljen og foretakets øvrige virksomhet skal likevel, med henblikk på matching-justeringen, gjenspeiles i justeringer av ansvarlig kapital og solvenskapitalkravet.

- 37) Kjøpskurs-salgskurs-differansen for referanseporteføljen som er omhandlet i dette direktiv, bør fastsettes på en gjennomiktig måte ved bruk av relevante indekser når slike foreligger.
- 38) For å sikre en gjennomiktig anvendelse av volatilitetsjusteringen, matching-justeringen og de overgangstiltakene for risikofrie renter og forsikringstekniske avsetninger som er fastsatt i henhold til dette direktiv, bør forsikrings- og gjenforsikringsforetak offentliggjøre hvordan foretakets finansielle stilling ville blitt påvirket dersom disse tiltakene ikke ble anvendt, herunder størrelsen på de forsikringstekniske avsetningene, solvenskapitalkravet, minstekapitalkravet i henhold til direktiv 2009/138/EF, basiskapitalen og størrelsen på ansvarlig kapital som kan inngå i dekningen av minstekapitalkravet og solvenskapitalkravet.
- 39) Medlemsstatene bør i sin nasjonale lovgivning kunne gi de nasjonale tilsynsmyndighetene myndighet til å tillate og, under ekstraordinære omstendigheter, nekte å tillate at volatilitetsjusteringen anvendes.
- 40) For å sikre at visse tekniske data for beregningen av solvenskapitalkravet ved anvendelse av standardformelen framlegges på et harmonisert grunnlag, for eksempel for å muliggjøre en harmonisert tilnæringsmåte for bruk av kredittvurderinger, bør EIOPA tildeles særlige oppgaver. Anerkjennelsen av kredittvurderingsbyråer bør tilpasses til og gjøres forenlig med forordning (EF) nr. 1060/2009, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁽²⁾. Overlapping med forordning (EF) nr. 1060/2009 bør unngås, og for dette formål bør Felleskomiteen for europeiske tilsynsmyndigheter, nedsatt ved forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010, tildeles en rolle. EIOPA bør gjøre optimal bruk av ESMAs kvalifikasjoner og erfaringer. Nøyaktig hvordan slike oppgaver skal utføres, bør angis nærmere i tiltakene som vedtas gjennom delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter.
- 41) Lister over regionale administrative enheter og lokale myndigheter som EIOPA offentliggjør, bør ikke være mer detaljerte enn det som er nødvendig for å sikre at slike administrative enheter og myndigheter behandles på samme måte bare dersom risikoene ved eksponeringene er de samme som for sentralmyndighetene.
- 42) For å sikre en harmonisert tilnæringsmåte i henhold til direktiv 2009/138/EF for fastsettelsen av når det er tillatt å forlenge gjenopprettingsperioden i tilfeller der solvenskapitalkravet ikke er oppfylt, bør det fastsettes vilkår for når en situasjon skal anses som usedvanlig ugunstig. EIOPA bør ha ansvar for å fastslå om det foreligger en slik usedvanlig ugunstig situasjon, og Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta tiltak gjennom delegerte rettsakter og gjennomføringsrettsakter som angir kriterier og relevante framgangsmåter i tilfelle av slike usedvanlig ugunstige situasjoner.
- 43) For å sikre konsekvens på tvers av sektorer og for å fjerne manglende sammenfall mellom interessene til foretak som «pakker om» lån til omsettelige verdipapirer og andre finansielle instrumenter («initiativtakere» eller «organisatorer»), og interessene til forsikrings- og gjenforsikringsforetak som investerer i slike verdipapirer eller instrumenter, bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta tiltak gjennom delegerte rettsakter for investeringer i ompakkede lån i henhold til direktiv 2009/138/EF som ikke bare angir kravene, men også følgene av at disse kravene ikke oppfylles.
- 44) For å sikre økt tilnærming mellom framgangsmåtene fastsatt i direktiv 2009/138/EF for tilsynsmyndighetenes godkjenning av foretaksspesifikke parametere, retningslinjer for endring av modeller, spesialforetak for verdipapirisering samt fastsettelse og oppheving av kapitalkravtillegg, bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta tiltak gjennom delegerte rettsakter som angir den relevante framgangsmåten på disse områdene.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

- 45) Den internasjonale organisasjonen for forsikringstilsyn er i gang med å utarbeide en verdensomspennende, risikobasert solvensstandard og fortsetter arbeidet med å fremme økt samordning av og samarbeid om tilsynet på internasjonalt plan. Bestemmelsene i direktiv 2009/138/EF om Kommisjonens delegerte rettsakter som fastsetter hvorvidt tredjestaters solvens- og tilsynsordninger er ekvivalente, er i samsvar med målet om å fremme internasjonal tilnærming i retning av å innføre risikobaserte solvens- og tilsynsordninger. For å ta hensyn til at noen tredjestater kan trenge mer tid til å tilpasse og gjennomføre solvens- og tilsynsordninger som oppfyller alle kriterier for å anses som ekvivalente, er det nødvendig å fastsette vilkårene for hvordan slike tredjestatsordninger skal behandles for at disse tredjestatene skal kunne anerkjennes som midlertidig ekvivalente. Kommisjonens delegerte rettsakter om fastsettelse av midlertidig ekvivalens bør, når det er relevant, ta hensyn til den internasjonale utviklingen. Dersom Kommisjonen fastslår at en tredjestats ordning for gruppetilsyn er midlertidig ekvivalent, bør ytterligere tilsynsrapportering tillates for å sikre vern av forsikringstakere og begunstigede i Unionen.
- 46) I lys av forsikringsmarkedets særlige art og for å sikre like konkurransevilkår for forsikrings- og gjenforsikringsforetak som er etablert i tredjestater, uavhengig av om deres morforetak er etablert i Unionen eller ikke, bør Kommisjonen kunne fastslå at en tredjestat er midlertidig ekvivalent med hensyn til beregningen av gruppesolvenskravene og ansvarlig kapital til dekning av disse kravene.
- 47) For å sikre at berørte parter får riktige opplysninger om forsikrings- og gjenforsikringsgruppers struktur, skal opplysninger om disse gruppens juridiske struktur og ledelses- og organisasjonsstruktur gjøres tilgjengelige for offentligheten. Dette skal minst omfatte opplysninger om gruppens juridiske navn, datterforetaks forretningsområder og etableringsstat, vesentlige tilknyttede foretak og betydelige filialer.
- 48) Kommisjonsbeslutninger om hvorvidt en tredjestats solvens- eller tilsynsordning er helt eller midlertidig ekvivalent, bør, når det er relevant, ta hensyn til forekomsten, varigheten og arten av eventuelle overgangstiltak i disse tredjestatsordningene.
- 49) For å sikre at europeiske samvirkeforetak, opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 1435/2003⁽¹⁾, kan yte forsikrings- og gjenforsikringstjenester, er det nødvendig å utvide listen over tillatte juridiske former for forsikrings- og gjenforsikringsforetak i henhold til direktiv 2009/138/EF slik at den også omfatter europeiske samvirkeforetak.
- 50) Minstekapitalkravet i euro for forsikringsforetak og gjenforsikringsforetak bør tilpasses. En slik tilpasning er nødvendig ettersom de eksisterende minstekapitalkravene for slike foretak periodisk justeres for å ta hensyn til inflasjon.
- 51) Beregningen av solvenskapitalkravet for helseforsikring bør gjenspeile nasjonale utjevningsordninger og ta hensyn til endringer i den nasjonale helselovgivningen ettersom disse er en grunnleggende del av forsikringssystemet innenfor disse nasjonale helsemarkedene.
- 52) Enkelte gjennomføringsbestemmelser fastsatt i henhold til artikkel 202 i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap (EF-traktaten) bør erstattes med egnede bestemmelser i henhold til artikkel 290 i TEUV.
- 53) Tilpasningen av komitéprosedyrer til TEUV, og særlig til artikkel 290, bør foretas i hvert enkelt tilfelle. For å ta hensyn til den tekniske utviklingen på finansmarkedene og for å spesifisere kravene som er fastsatt i direktivene som endres ved dette direktiv, bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV. Det bør særlig vedtas delegerte rettsakter med nærmere bestemmelser om krav til foretaksstyring, verdsetting, tilsynsrapportering og offentliggjøring, fastsettelse og klassifisering av ansvarlig kapital, standardformelen for beregning av solvenskapitalkravet (herunder eventuelle tilhørende endringer som gjelder kapitalkravtillegg) og valg av metoder og forutsetninger for beregning av forsikringstekniske avsetninger.

⁽¹⁾ Rådsforordning (EF) nr. 1435/2003 av 22. juli 2003 om vedtektene for europeiske samvirkeforetak (SCE-foretak) (EUT L 207 av 18.8.2003, s. 1).

- 54) I erklæring 39 til artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), som er vedlegg til sluttakten fra regjeringsskonferansen som vedtok Lisboa-traktaten, tok konferansen til etterretning at Kommisjonen i samsvar med sin faste praksis har til hensikt å fortsette å rådspørre sakkyndige som utpekes av medlemsstatene, når den utarbeider utkast til delegerte rettsakter på området finansielle tjenester.
- 55) Europaparlamentet og Rådet bør kunne gjøre innsigelse mot en delegert rettsakt innen en frist på tre måneder fra den dag underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ bør denne fristen kunne forlenges med tre måneder når det gjelder viktige problemområder. Europaparlamentet og Rådet bør også kunne underrette de øvrige institusjonene om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. En slik tidlig godkjenning av delegerte rettsakter er særlig hensiktsmessig når frister skal overholdes, for eksempel når den grunnleggende rettsakten inneholder tidsplaner som Kommisjonen skal overholde når den vedtar delegerte rettsakter.
- 56) I lys av finanskrisen og de konjunkturfosterkende mekanismene som bidro til at den oppsto, og som forsterket dens virkninger, utarbeidet Rådet for finansiell stabilitet, Basel-komiteen for banktilsyn og G20 anbefalinger for å dempe de konjunkturfosterkende virkningene av finansreguleringen. Disse anbefalingene har direkte relevans for forsikrings- og gjenforsikringsforetak, som utgjør viktige deler av finanssystemet.
- 57) For å oppnå konsekvent anvendelse av dette direktiv og sikre makrotilsyn i hele Unionen bør Det europeiske råd for systemrisiko, som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010⁽¹⁾, utarbeide prinsipper som er tilpasset Unionens økonomi.
- 58) Finanskrisen viste tydelig at finansinstitusjoner i stor utstrekning undervurderte motparts-kredittrisikoen i forbindelse med OTC-derivater. G20 oppfordret derfor i september 2009 til at flere OTC-derivater skulle cleares gjennom en sentral motpart. Videre anmodet G20 om at OTC-derivater som ikke kan cleares sentralt, skal omfattes av høyere kapitalkrav for å gjenspeile den høyere risikoen som er knyttet til dem.
- 59) Ved beregningen av standardformelen for solvenskapitalkravet bør eksponeringer mot kvalifiserte sentrale motparter behandles på samme måte som slike eksponeringer behandles i forbindelse med kapitalkravene for kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner, som definert i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, særlig når det gjelder forskjeller i behandlingen av kvalifiserte sentrale motparter og øvrige motparter.
- 60) For å sikre at Unionens mål om langsiktig bærekraftig vekst og målene i direktiv 2009/138/EF om særlig å verne forsikringstakere og om å sikre finansiell stabilitet fortsatt nås, bør Kommisjonen senest fem år etter at direktiv 2009/138/EF får anvendelse, vurdere egnetheten av de metodene, forutsetningene og standardparametrene som benyttes ved beregningen av standardformelen for solvenskapitalkravet. Denne gjennomgåelsen bør særlig baseres på de samlede erfaringene til forsikrings- og gjenforsikringsforetak som har brukt standardformelen for solvenskapitalkravet i overgangsperioden. Ved gjennomgåelsen bør det også tas hensyn til eiendelsklassenes og de finansielle instrumentenes resultater, investorenes atferd med hensyn til disse eiendelene og finansielle instrumentene samt utviklingen når det gjelder fastsettelsen av internasjonale standarder for finansielle tjenester. Det kan være nødvendig å prioritere gjennomgåelsen av standardparametrene for visse eiendelsklasser, for eksempel verdipapirer med fast avkastning og langsiktig infrastruktur.
- 61) For å sikre en smidig overgang til en ny ordning i henhold til direktiv 2009/138/EF er det nødvendig å fastsette innfasingsperioder og særlige overgangstiltak. Overgangstiltakene bør være rettet mot å unngå markedsforstyrrelser, å begrense innvirkningen på eksisterende produkter og å sikre tilgangen til forsikringsprodukter. Overgangstiltakene bør oppmuntre foretakene til å oppfylle de særlige kravene i den nye ordningen så snart som mulig.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).

- 62) Det er nødvendig å fastsette en overgangsordning for tjenstepensjonsvirksomhet som utøves av forsikringsforetak i henhold til artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF⁽¹⁾, i det tidsrommet da Kommisjonen utfører sin gjennomgåelse av nevnte direktiv. Overgangsordningen bør opphøre så snart endringene av direktiv 2003/41/EF trer i kraft.
- 63) Med forbehold for den forventede anvendelsen av direktiv 2009/138/EF, særlig når det gjelder vurderinger i forbindelse med godkjenning av interne modeller, supplerende kapital, klassifisering av ansvarlig kapital, foretaksspesifikke parametere, spesialforetak for verdipapirisering, den durasjonsbaserte undermodulen for aksjerisiko samt overgangsbestemmelsen om beregning av beste estimat for forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser som tilsvarer innbetalte premier for eksisterende avtaler, bør rådsdirektiv 64/225/EØF⁽²⁾, 73/239/EØF⁽³⁾, 73/240/EØF⁽⁴⁾, 76/580/EØF⁽⁵⁾, 78/473/EØF⁽⁶⁾, 84/641/EØF⁽⁷⁾, 87/344/EØF⁽⁸⁾, 88/357/EØF⁽⁹⁾ og 92/49/EØF⁽¹⁰⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF⁽¹¹⁾, 2001/17/EF⁽¹²⁾, 2002/83/EF⁽¹³⁾ og 2005/68/EF⁽¹⁴⁾ (samlet kalt «Solvens I»), som endret ved rettsaktene oppført i del A i vedlegg VI til direktiv 2009/138/EF, fortsatt få anvendelse til utgangen av 2015.
- 64) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidingstiltakene i berettigede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktiv og direktiv 2009/138/EF anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.
- 65) Ettersom målene for dette direktiv, som er å forbedre det indre markeds virkemåte gjennom å sikre et høyt, effektivt og ensartet nivå for regulering og tilsyn, verne forsikringstakere og begunstigede og dermed foretak og forbrukere, verne finansmarkedenes integritet, effektivitet og ordnede virkemåte, opprettholde finanssystemets stabilitet og styrke den internasjonale samordningen av tilsynet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 66) Direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 bør derfor endres.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenstepensjonsforetak (EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 64/225/EØF av 25. februar 1964 om opphevelse av restriksjoner på etableringsadgangen og adgangen til å yte tjenester innen gjenforsikring og retrocesjon (EFT 56 av 4.4.1964, s. 878).

⁽³⁾ Første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring (EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3).

⁽⁴⁾ Rådsdirektiv 73/240/EØF av 24. juli 1973 om opphevelse av restriksjoner på etableringsadgangen innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring (EFT L 228 av 16.8.1973, s. 20).

⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 76/580/EØF av 29. juni 1976 om endring av direktiv 73/239/EØF om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring (EFT L 189 av 13.7.1976, s. 13).

⁽⁶⁾ Rådsdirektiv 78/473/EØF av 30. mai 1978 om samordning av lover og forskrifter om koassuransvirksomhet i Fellesskapet (EFT L 151 av 7.6.1978, s. 25).

⁽⁷⁾ Rådsdirektiv 84/641/EØF av 10. desember 1984 av 10. desember 1984 om endring, særlig angående turistassistanse, av første direktiv (73/239/EØF) om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring (EFT L 339 av 27.12.1984, s. 21).

⁽⁸⁾ Rådsdirektiv 87/344/EØF av 22. juni 1987 om samordning av lover og forskrifter om rettshjelpsforsikring (EFT L 185 av 4.7.1987, s. 77).

⁽⁹⁾ Annet rådsdirektiv 88/357/EØF av 22. juni 1988 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring, om fastsettelse av bestemmelser for å lette den faktiske utøvelse av adgang til å yte tjenester, og om endring av direktiv 73/239/EØF (EFT L 172 av 4.7.1988, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådsdirektiv 92/49/EØF av 18. juni 1992 om samordning av lover og forskrifter om direkte forsikring med unntak av livsforsikring og om endring av direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje direktiv om annen forsikring enn livsforsikring) (EFT L 228 av 11.8.1992, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF av 27. oktober 1998 om utvidet tilsyn med forsikringsforetak som er del av en forsikringsgruppe (EFT L 330 av 5.12.1998, s. 1).

⁽¹²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/17/EF av 19. mars 2001 om sanering og avvikling av forsikringsforetak (EFT L 110 av 20.4.2001, s. 28).

⁽¹³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring (EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF av 16. november 2005 om gjenforsikring og om endring av rådsdirektiv 73/239/EØF og 92/49/EØF samt direktiv 98/78/EF og 2002/83/EF (EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1).

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Endringer av direktiv 2003/71/EF

I direktiv 2003/71/EF gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 5 nr. 4 skal tredje ledd lyde:

«Dersom de endelige vilkårene for tilbudet ikke inngår verken i grunnprospektet eller i et tillegg, skal de gjøres tilgjengelige for investorene, inngis til vedkommende myndighet i hjemstaten og formidles av denne til vedkommende myndighet i vertsstaten(e) snarest mulig etter framsettelsen av det offentlige tilbudet og om mulig før startdatoen for det offentlige tilbudet eller opptaket til handel. Vedkommende myndighet i hjemstaten skal formidle disse endelige vilkårene til ESMA. De endelige vilkårene skal bare inneholde opplysninger knyttet til verdipapirdokumentet og skal ikke anvendes som tillegg til grunnprospektet. Artikkel 8 nr. 1 bokstav a) får anvendelse i slike tilfeller.»

2) Artikkel 11 nr. 3 skal lyde:

«3. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke opplysninger som skal innlemmes ved henvisning.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 1. juli 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.»

3) Artikkel 13 nr. 7 skal lyde:

«7. For å sikre ensartet harmonisering når det gjelder godkjenningen av prospekter, skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi framgangsmåtene for godkjenning av prospektet og vilkårene for justering av fristene.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 1. juli 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.»

4) Artikkel 14 nr. 8 skal lyde:

«8. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi bestemmelser om offentliggjøringen av prospektet i nr. 1–4.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 1. juli 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.»

5) Artikkel 15 nr. 7 skal lyde:

«7. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med denne artikkel skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi bestemmelser om spredning av annonser som bekjentgjør planen om offentlig tilbud om verdipapirer eller opptak til handel på et regulert marked, særlig før prospektet er gjort tilgjengelig for offentligheten eller før tegningsperioden er innledet, samt spesifisere bestemmelsene fastsatt i nr. 4.

ESMA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 1. juli 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.»

6) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 31a*

ESMAs personale og ressurser

ESMA skal vurdere behovene for personale og ressurser i forbindelse med den myndighet og de oppgaver som den får i henhold til dette direktiv, og skal framlegge en rapport om dette for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.»

Artikkel 2

Endringer av direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 13 gjøres følgende endringer:

a) Følgende nummer innsettes etter nr. 32:

«32a) «kvalifisert sentral motpart» en sentral motpart som enten har tillatelse i samsvar med artikkel 14 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012(*) eller er anerkjent i samsvar med artikkel 25 i nevnte forordning,

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).»

b) Nytt nummer skal lyde:

«40) «ekstern kredittvurderingsinstitusjon» eller «ECAI» et kredittvurderingsbyrå som er registrert eller har tillatelse i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009(**), eller en sentralbank som utsteder kredittvurderinger som er unntatt fra anvendelsen av nevnte forordning.

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1).»

2) Artikkel 17 nr. 3 skal lyde:

«3. Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a om listen over de formene som er beskrevet i vedlegg III, unntatt nr. 28 og 29 i del A, B og C.»

3) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 25a*

Underretning om og offentliggjøring av tillatelse eller tilbakekalling av tillatelse

Enhver tillatelse eller tilbakekalling av tillatelse skal meldes til Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner) (EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010(***). Navnet på alle forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som er gitt tillatelse, skal føres opp på en liste. EIOPA skal offentliggjøre og ajourføre denne listen på sitt nettsted.

(***) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).»

4) Artikkel 29 nr. 4 skal lyde:

«4. Delegerte rettsakter og tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som vedtas av Kommisjonen, skal ta hensyn til forholdsmessighetsprinsippet og dermed sikre forholdsmessig anvendelse av dette direktiv, særlig når det gjelder små forsikringsforetak.

Utkast til tekniske reguleringsstandarder som EIOPA framlegger i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010, utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som framlegges i samsvar med artikkel 15 i nevnte forordning, og retningslinjer og anbefalinger som utstedes i samsvar med artikkel 16 i samme forordning, skal ta hensyn til forholdsmessighetsprinsippet og dermed sikre forholdsmessig anvendelse av dette direktiv, særlig når det gjelder små forsikringsforetak.»

5) Artikkel 31 nr. 4 skal lyde:

«4. Med forbehold for artikkel 35, artikkel 51, artikkel 254 nr. 2 og artikkel 256 skal Kommisjonen i samsvar med artikkel 301a vedta delegerte rettsakter om nr. 2 i denne artikkel, med nærmere opplysninger om de sentrale aspektene som det skal offentliggjøres aggregerte statistiske opplysninger for, og om offentliggjøringens innholdsliste og publiseringsdato.

5. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av nr. 2 i denne artikkel, og med forbehold for artikkel 35, artikkel 51, artikkel 254 nr. 2 og artikkel 256, skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å angi malene og strukturen for offentliggjøringen fastsatt i denne artikkel.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

6) I artikkel 33 skal nye ledd lyde:

«Dersom en tilsynsmyndighet har underrettet tilsynsmyndighetene i en vertsstat om at den har til hensikt å foreta stedlige tilsyn i samsvar med første ledd, og dersom denne tilsynsmyndigheten hindres i å utøve sin rett til å foreta disse stedlige tilsynene, eller dersom tilsynsmyndighetene i vertsstaten i praksis ikke har mulighet til å utøve sin rett til å delta i samsvar med annet ledd, kan tilsynsmyndighetene henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel.

I samsvar med artikkel 21 i forordning (EU) nr. 1094/2010 kan EIOPA delta i stedlig tilsyn dersom det foretas i fellesskap av to eller flere tilsynsmyndigheter.»

7) I artikkel 35 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal innledningen lyde:

«1. Medlemsstatene skal kreve at forsikrings- og gjenforsikringsforetak sender inn til tilsynsmyndighetene de opplysningene som er nødvendige for tilsynsformål, idet det tas hensyn til de målene for tilsynet som er fastsatt i artikkel 27 og 28. Ved gjennomføring av prosessen omhandlet i artikkel 36 skal dette omfatte minst de opplysningene som er nødvendige for å».

b) Nr. 6 skal lyde:

«6. Med forbehold for artikkel 129 nr. 4 kan de berørte tilsynsmyndighetene, dersom de forhåndsfastsatte periodene nevnt i nr. 2 bokstav a) i) er kortere enn ett år, begrense den regelmessige tilsynsrapporteringen når

a) byrden ved å sende inn disse opplysningene ikke står i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av risikoene som er knyttet til foretakets virksomhet,

b) opplysningene rapporteres minst årlig.

Tilsynsmyndighetene skal ikke begrense regelmessig tilsynsrapportering med en frekvens som er kortere enn ett år for forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som inngår i en gruppe i henhold til artikkel 212 nr. 1 bokstav c), med mindre foretaket kan dokumentere overfor tilsynsmyndigheten at regelmessig tilsynsrapportering med en frekvens som er kortere enn ett år, ikke er hensiktsmessig i betraktning av arten, omfanget og kompleksiteten av de risikoene som gruppens virksomhet innebærer.

Begrensningen av den regelmessige tilsynsrapporteringen skal bare gjelde for foretak som ikke representerer mer enn 20 % av en medlemsstats marked for henholdsvis livsforsikring og skadeforsikring eller for gjenforsikring, dersom andelen på markedet for skadeforsikring er basert på bruttoverdien av tegnede premier og andelen på markedet for livsforsikring er basert på forsikringstekniske bruttoavsetninger.

Tilsynsmyndighetene skal prioritere de minste foretakene når de fastsetter hvilke foretak som skal omfattes av disse begrensningene.

7. De berørte tilsynsmyndighetene kan begrense den regelmessige tilsynsrapporteringen eller unnta forsikrings- eller gjenforsikringsforetak fra kravet om rapportering post for post når

- a) byrden ved å sende inn disse opplysningene ikke står i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av risikoene som er knyttet til foretakets virksomhet,
- b) rapporteringen av disse opplysningene ikke er nødvendig for et effektivt tilsyn med foretaket,
- c) unntaket ikke undergraver stabiliteten til de berørte finanssystemene i Unionen, og
- d) foretaket kan framlegge opplysningene på anmodning.

Tilsynsmyndighetene skal ikke unnta forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som inngår i en gruppe i henhold til artikkel 212 nr. 1 bokstav c), fra kravet om rapportering post for post, med mindre foretaket kan dokumentere overfor tilsynsmyndigheten at rapportering post for post ikke er hensiktsmessig i betraktning av arten, omfanget og kompleksiteten av de risikoene som gruppens virksomhet innebærer, og idet det tas hensyn til målet om finansiell stabilitet.

Unntak fra kravet om rapportering post for post skal gis bare til foretak som ikke representerer mer enn 20 % av en medlemsstats marked for henholdsvis livsforsikring og skadeforsikring eller for gjenforsikring, dersom andelen på markedet for skadeforsikring er basert på bruttoverdien av tegnede premier og andelen på markedet for livsforsikring er basert på forsikringstekniske bruttoavsetninger.

Tilsynsmyndighetene skal prioritere de minste foretakene når de fastsetter hvilke foretak som skal omfattes av disse unntakene.

8. Ved anvendelsen av nr. 6 og 7 skal tilsynsmyndighetene som en del av evalueringsprosessen vurdere om byrden ved å framlegge disse opplysningene ikke står i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av foretakets risikoer, idet det tas hensyn til minst

- a) volumet av foretakets premier, forsikringstekniske avsetninger og eiendeler,
- b) volatiliteten for kravene og ytelsene som dekkes av foretaket,
- c) de markedsrisikoene som foretakets investeringer medfører,
- d) graden av risikokonsentrasjoner,
- e) det samlede antallet klasser for livsforsikring og skadeforsikring som det er gitt tillatelse til,
- f) mulige virkninger av forvaltningen av foretakets eiendeler på den finansielle stabiliteten,
- g) foretakets systemer og strukturer for rapportering av opplysninger for tilsynsformål og de skriftlige retningslinjene nevnt i nr. 5,
- h) egnetheten av foretakets system for risikostyring og internkontroll,
- i) størrelsen på ansvarlig kapital som dekker solvenskapitalkravet og minstekapitalkravet,
- j) om foretaket er et egenforsikringsforetak eller egenforsikringsforetak for gjenforsikring som bare dekker risiko knyttet til den bransje- eller næringsgruppen det tilhører.

9. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a med nærmere angivelse av opplysningene omhandlet i nr. 1–4 i denne artikkel og fristene for rapportering av disse opplysningene for å sikre størst mulig tilnærming av tilsynsrapporteringen.

10. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for regelmessig tilsynsrapportering med hensyn til malene for framlegging av opplysninger for tilsynsmyndighetene nevnt i nr. 1 og 2.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

11. For å styrke en ensartet og konsekvent anvendelse av nr. 6 og 7 skal EIOPA utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for å angi nærmere hvilke metoder som skal benyttes ved fastsettelsen av markedsandelene som er nevnt i nr. 6 tredje ledd og nr. 7 tredje ledd.»

8) I artikkel 37 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav b) skal lyde:

«b) tilsynsmyndigheten konkluderer med at forsikrings- eller gjenforsikringsforetakets risikoprofil avviker vesentlig fra de forutsetningene som ligger til grunn for solvenskapitalkravet slik det er beregnet ved bruk av en full eller partiell intern modell i samsvar med kapittel VI avsnitt 4 underavsnitt 3, fordi visse målbare risikoer ikke er blitt tilstrekkelig fanget opp og det ikke i tide har lyktes å tilpasse modellen slik at den bedre gjenspeiler den gitte risikoprofilen.»

ii) Ny bokstav skal lyde:

«d) forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket anvender matching-justeringen nevnt i artikkel 77b, volatilitetsjusteringen nevnt i artikkel 77d eller overgangstiltakene nevnt i artikkel 308c og 308d, og tilsynsmyndigheten konkluderer med at foretakets risikoprofil avviker vesentlig fra forutsetningene som ligger til grunn for disse justeringene og overgangstiltakene.»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. I de tilfellene som omhandles i nr. 1 bokstav a) og b), skal kapitalkravtillegget beregnes på en slik måte at det sikres at foretaket oppfyller kravene i artikkel 101 nr. 3.

I de tilfellene som omhandles i nr. 1 bokstav c), skal kapitalkravtillegget stå i forhold til de vesentlige risikoene som oppstår som følge av manglene som var årsaken til at tilsynsmyndigheten besluttet å fastsette et kapitalkravtillegg.

I de tilfellene som omhandles i nr. 1 bokstav d), skal kapitalkravtillegget stå i forhold til de vesentlige risikoene som oppstår som følge av avviket omhandlet i nevnte bokstav.»

c) Nr. 6 skal lyde:

«6. Kommisjonen skal i samsvar med artikkel 301a vedta delegerte rettsakter med nærmere opplysninger om de tilfellene der kapitalkravtillegg kan pålegges.

7. Kommisjonen skal i samsvar med artikkel 301a vedta delegerte rettsakter med nærmere opplysninger om metodene for beregning av kapitalkravtillegg.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelse i forbindelse med denne artikkel skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for beslutninger om å fastsette, beregne og oppheve kapitalkravtillegg.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

9) I artikkel 38 nr. 2 skal nye ledd lyde:

«Dersom en tilsynsmyndighet har underrettet rette myndighet i tjenesteyterens medlemsstat om at den har til hensikt å foreta stedlig tilsyn i samsvar med dette nummer, eller dersom den foretar stedlig tilsyn i samsvar med første ledd når denne tilsynsmyndigheten i praksis ikke har mulighet til å utøve sin rett til å foreta dette stedlige tilsynet, kan tilsynsmyndigheten henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel.

I samsvar med artikkel 21 i forordning (EU) nr. 1094/2010 skal EIOPA ha rett til å delta i stedlig tilsyn dersom det foretas i fellesskap av to eller flere tilsynsmyndigheter.»

10) I artikkel 44 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Dersom forsikrings- eller gjenforsikringsforetak anvender matching-justeringen nevnt i artikkel 77b eller volatilitetsjusteringen nevnt i artikkel 77d, skal de utarbeide en likviditetsplan for inn- og utgående kontantstrømmer med hensyn til eiendelene og forpliktelsene som omfattes av disse justeringene.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«2a. Når det gjelder forvaltningen av eiendeler og forpliktelser, skal forsikrings- og gjenforsikringsforetak regelmessig vurdere følgende:

a) De forsikringstekniske avsetningenes og den tellende ansvarlige kapitalens følsomhet overfor de forutsetningene som ligger til grunn for ekstrapoleringen av den relevante risikofrie rentekurven nevnt i artikkel 77a.

b) Når matching-justeringen nevnt i artikkel 77b anvendes:

i) De forsikringstekniske avsetningenes og den tellende ansvarlige kapitalens følsomhet overfor de forutsetningene som ligger til grunn for beregningen av matching-justeringen, herunder beregningen av den grunnleggende kjøpskurs-salgskurs-differansen nevnt i artikkel 77c nr. 1 bokstav b), og den mulige virkningen av et tvangssalg av eiendeler på deres tellende ansvarlige kapital.

ii) De forsikringstekniske avsetningenes og den tellende ansvarlige kapitalens følsomhet overfor endringer i sammensetningen av den tilknyttede eiendelsporteføljen.

iii) Virkningen av at matching-justeringen reduseres til null.

c) Når volatilitetsjusteringen nevnt i artikkel 77d anvendes:

i) De forsikringstekniske avsetningenes og den tellende ansvarlige kapitalens følsomhet overfor de forutsetningene som ligger til grunn for beregningen av volatilitetsjusteringen, og den mulige virkningen av et tvangssalg av eiendeler på deres tellende ansvarlige kapital.

ii) Virkningen av at volatilitetsjusteringen reduseres til null.

Forsikrings- og gjenforsikringsforetak skal årlig oversende vurderingene nevnt i første ledd bokstav a)–c) til tilsynsmyndigheten som del av rapporteringen i henhold til artikkel 35. Dersom en reduksjon av matching-justeringen eller av volatilitetsjusteringen til null vil føre til at solvenskapitalkravet ikke lenger er oppfylt, skal foretaket også oversende en analyse av de tiltakene det kan anvende i en slik situasjon for å gjenopprette en tellende ansvarlig kapital som dekker solvenskapitalkravet, eller for å redusere risikoprofilen slik at solvenskapitalkravet igjen oppfylles.

Dersom volatilitetsjusteringen nevnt i artikkel 77d anvendes, skal de skriftlige retningslinjene for risikojustering nevnt i artikkel 41 nr. 3 omfatte retningslinjer for kriteriene for anvendelsen av volatilitetsjusteringen.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«4a. For å unngå overdreven avhengighet av eksterne kredittvurderingsinstitusjoner skal forsikrings- og gjenforsikringsforetakene når de bruker eksterne kredittvurderinger ved beregningen av forsikringstekniske avsetninger og solvenskapitalkravet, som del av sin risikostyring vurdere om disse eksterne kredittvurderingene er hensiktsmessige ved å benytte ytterligere vurderinger når det er mulig, for å unngå automatisk avhengighet av eksterne vurderinger.

For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av dette nummer skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for vurdering av eksterne kredittvurderinger.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i annet ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

11) I artikkel 45 skal nytt nummer lyde:

«2a. Dersom forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket anvender matching-justeringen nevnt i artikkel 77b, volatilitetsjusteringen nevnt i artikkel 77d eller overgangstiltakene nevnt i artikkel 308c og 308d, skal vurderingen av oppfyllelsen av kapitalkravene nevnt i nr. 1 bokstav b) foretas både ved å ta hensyn til og ikke å ta hensyn til disse justeringene og overgangstiltakene.»

12) Artikkel 50 skal lyde:

«Artikkel 50

Delegerte rettsakter og tekniske reguleringsstandarder

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som nærmere angir følgende:

a) Elementene i systemene omhandlet i artikkel 41, 44, 46 og 47, og særlig de områdene som skal være omfattet av forsikrings- eller gjenforsikringsforetakets retningslinjer for forvaltning av eiendeler og forpliktelser samt for investeringer omhandlet i artikkel 44 nr. 2.

b) Funksjonene omhandlet i artikkel 44 og 46–48.

2. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med dette avsnitt skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere angir følgende:

a) Kravene fastsatt i artikkel 42 og funksjonene som er underlagt disse.

b) Vilkårene for utkontraktering, særlig til tjenesteytere i tredjestater.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med vurderingen nevnt i artikkel 45 nr. 1 bokstav a) skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere angir elementene i denne vurderingen.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

13) I artikkel 51 gjøres følgende endringer:

a) Nytt nummer skal lyde:

«1a. Dersom matching-justeringen nevnt i artikkel 77b anvendes, skal beskrivelsen nevnt i nr. 1 bokstav d) omfatte en beskrivelse av matching-justeringen og av den porteføljen av forpliktelser og tilknyttede eiendeler som matching-justeringen anvendes på, samt en kvantifisering av hvordan foretakets finansielle stilling ville blitt påvirket dersom matching-justeringen ble endret til null.

Beskrivelsen nevnt i nr. 1 bokstav d) skal også omfatte en erklæring om hvorvidt den volatilitetsjusteringen som er nevnt i artikkel 77d, anvendes av foretaket, og en kvantifisering av hvordan foretakets finansielle stilling ville blitt påvirket dersom volatilitetsjusteringen ble endret til null.»

b) I nr. 2 skal tredje ledd lyde:

«Uten at dette berører andre offentliggjøringer som er pålagt i henhold til andre lover eller forskrifter, kan medlemsstatene fastsette at selv om det samlede solvenskapitalkravet omhandlet i nr. 1 bokstav e) ii) offentliggjøres, behøver ikke kapitalkravtillegget eller konsekvensene av de spesifikke parametrene som forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket er pålagt å benytte i henhold til artikkel 110, offentliggjøres separat i en overgangsperiode som utløper ikke senere enn 31. desember 2020.»

14) Artikkel 52 skal lyde:

«*Artikkel 52*

Opplysninger til og rapporter fra Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner

1. Med forbehold for artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1094/2010 skal medlemsstatene kreve at tilsynsmyndighetene årlig legger fram følgende opplysninger for EIOPA:

a) Gjennomsnittlig kapitalkravtillegg per foretak og fordelingen av kapitalkravtillegg pålagt av tilsynsmyndigheten i løpet av foregående år, uttrykt som en prosentdel av solvenskapitalkravet og angitt separat for

i) forsikrings- og gjenforsikringsforetak,

ii) livsforsikringsforetak,

iii) skadeforsikringsforetak,

iv) forsikringsforetak som utøver virksomhet innen både livsforsikring og skadeforsikring,

v) gjenforsikringsforetak.

b) For hver av opplysningene omhandlet i bokstav a) i dette nummer, andelen av kapitalkravtillegg som er pålagt i henhold til henholdsvis bokstav a), b) og c) i artikkel 37 nr. 1.

c) Antallet forsikrings- og gjenforsikringsforetak som drar nytte av begrensningen av den regelmessige tilsynsrapporteringen, og antallet forsikrings- og gjenforsikringsforetak som drar nytte av unntaket fra kravet om rapportering post for post nevnt i artikkel 35 nr. 6 og 7, sammen med deres respektive volumer når det gjelder kapitalkrav, premier, forsikringstekniske avsetninger og eiendeler, målt som prosentdel av det samlede volumet av kapitalkrav, premier, forsikringstekniske avsetninger og eiendeler for forsikrings- og gjenforsikringsforetak i medlemsstaten.

d) Antallet grupper som drar nytte av begrensningen av den regelmessige tilsynsrapporteringen, og antallet grupper som drar nytte av unntaket fra kravet om rapportering post for post nevnt i artikkel 254 nr. 2, sammen med deres respektive volumer når det gjelder kapitalkrav, premier, forsikringstekniske avsetninger og eiendeler, målt som prosentdel av det samlede volumet av kapitalkrav, premier, forsikringstekniske avsetninger og eiendeler for alle grupper.

2. EIOPA skal årlig offentliggjøre følgende opplysninger:

a) For samtlige medlemsstater, den samlede fordelingen av kapitalkravtillegget uttrykt som en prosentdel av solvenskapitalkravet for hver av følgende kategorier:

i) Forsikrings- og gjenforsikringsforetak.

ii) Livsforsikringsforetak.

iii) Skadeforsikringsforetak.

iv) Forsikringsforetak som utøver virksomhet innen både livsforsikring og skadeforsikring.

v) Gjenforsikringsforetak.

- b) For hver medlemsstat separat og for alle forsikrings- og gjenforsikringsforetak i vedkommende medlemsstat, fordelingen av kapitalkravtillegget uttrykt som en prosentdel av solvenskapitalkravet.
  - c) For hver av opplysningene omhandlet i bokstav a) og b) i dette nummer, andelen av kapitalkravtillegg som er pålagt i henhold til henholdsvis bokstav a), b) og c) i artikkel 37 nr. 1.
  - d) For alle medlemsstater samlet, antallet forsikrings- og gjenforsikringsforetak og grupper som drar nytte av begrensningen av den regelmessige tilsynsrapporteringen, og antallet forsikrings- og gjenforsikringsforetak og grupper som drar nytte av unntaket fra kravet om rapportering post for post nevnt i artikkel 35 nr. 6 og 7 og artikkel 254 nr. 2, sammen med deres respektive volumer når det gjelder kapitalkrav, premier, forsikringstekniske avsetninger og eiendeler, målt som prosentdel av det samlede volumet av kapitalkrav, premier, forsikringstekniske avsetninger og eiendeler for forsikrings- og gjenforsikringsforetak og grupper.
  - e) For hver medlemsstat separat, antallet forsikrings- og gjenforsikringsforetak og grupper som drar nytte av begrensningen av den regelmessige tilsynsrapporteringen, og antallet forsikrings- og gjenforsikringsforetak og grupper som drar nytte av unntaket fra kravet om rapportering post for post nevnt i artikkel 35 nr. 6 og 7 og artikkel 254 nr. 2, sammen med deres respektive volumer når det gjelder kapitalkrav, premier, forsikringstekniske avsetninger og eiendeler, målt som prosentdel av det samlede volumet av kapitalkrav, premier, forsikringstekniske avsetninger og eiendeler for forsikrings- og gjenforsikringsforetak og grupper i medlemsstaten.
3. EIOPA skal legge fram opplysningene i nr. 2 for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen sammen med en rapport som skisserer graden av tilnærming i de nasjonale tilsynsmyndighetenes bruk av kapitalkravtillegg.»

15) Artikkel 56 skal lyde:

«*Artikkel 56*

Rapport om solvens og finansiell stilling: delegerte rettsakter og tekniske gjennomføringsstandarder

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a med nærmere angivelse av hvilke opplysninger som skal offentliggjøres, og av fristene for den årlige offentliggjøringen av opplysningene i henhold til avsnitt 3.

For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av dette avsnitt skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåter, formater og maler.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i annet ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

16) Artikkel 58 nr. 8 skal lyde:

«8. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med dette avsnitt kan EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette en uttømmende liste over opplysninger i henhold til artikkel 59 nr. 4 som aktuelle erververe skal ta med i sin melding, uten at det berører artikkel 58 nr. 2.

For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med dette avsnitt og ta hensyn til framtidig utvikling skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi tilpasningen av kriteriene fastsatt i artikkel 59 nr. 1.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første og annet ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

9. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av dette direktiv kan EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene, skjemaene og malene for samrådet mellom de berørte tilsynsmyndighetene i henhold til artikkel 60.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

17) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 65a

Samarbeid med EIOPA

Medlemsstatene skal sikre at tilsynsmyndighetene samarbeider med EIOPA ved anvendelsen av dette direktiv, i samsvar med forordning (EU) nr. 1094/2010.

Medlemsstatene skal sikre at tilsynsmyndighetene uten opphold gir EIOPA alle opplysninger som kreves for at den skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1094/2010.»

18) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 67a

Europaparlamentets undersøkelsesmyndighet

Artikkel 64 og 67 skal ikke berøre den undersøkelsesmyndighet som Europaparlamentet er gitt i henhold til artikkel 226 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV).»

19) I artikkel 69 skal annet ledd lyde:

«Slike opplysninger skal bare gis videre når det er nødvendig av hensyn til tilsynet. Medlemsstatene skal imidlertid fastsette at opplysninger som er mottatt i henhold til artikkel 65 og 68 nr. 1, og opplysninger som er kommet fram ved stedlige tilsyn som omhandlet i artikkel 33, bare skal gis videre med uttrykkelig samtykke fra tilsynsmyndigheten som har gitt opplysningene, eller fra tilsynsmyndigheten i den medlemsstaten der det stedlige tilsynet ble utført.»

20) Artikkel 70 skal lyde:

«Artikkel 70

Overføring av opplysninger til sentralbanker, monetære myndigheter, ansvarlige for tilsyn med betalingssystemer og Det europeiske råd for systemrisiko

1. Med forbehold for artikkel 64–69 kan en tilsynsmyndighet overføre opplysninger til følgende parter slik at de skal kunne utføre sine oppgaver:

- a) Sentralbanker i Det europeiske system av sentralbanker (ESSB), herunder Den europeiske sentralbank (ESB) og andre organer med lignende funksjon i deres egenskap av monetære myndigheter, når disse opplysningene er relevante for deres respektive lovfestede oppgaver, herunder gjennomføring av pengepolitikken og tilhørende likviditetsforsyning, tilsyn med betalingssystemer, clearingsystemer og oppgjørssystemer for verdipapirer samt opprettholdelse av finanssystemets stabilitet.
- b) Eventuelt andre nasjonale offentlige myndigheter med ansvar for å føre tilsyn med betalingssystemer.
- c) Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010(*), når disse opplysningene er relevante for utførelsen av dets oppgaver.

2. I en krisesituasjon, herunder en krisesituasjon som omhandlet i artikkel 18 i forordning (EU) nr. 1094/2010, skal medlemsstatene tillate at tilsynsmyndighetene omgående oversender opplysninger til sentralbankene i ESSB, herunder ESB, når disse opplysningene er relevante for deres lovfestede oppgaver, herunder gjennomføring av pengepolitikken og tilhørende likviditetsforsyning, tilsyn med betalingssystemer, clearingsystemer og oppgjørssystemer for verdipapirer samt opprettholdelse av finanssystemets stabilitet, og til ESRB når disse opplysningene er relevante for dets lovfestede oppgaver.

3. Slike myndigheter eller organer kan også oversende til tilsynsmyndighetene slike opplysninger som er nødvendige for formålene omhandlet i artikkel 67. Opplysninger som mottas i denne forbindelse, skal være underlagt taushetsplikten omhandlet i dette avsnitt.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).»

21) I artikkel 71 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal sikre at tilsynsmyndighetene ved utførelsen av sine oppgaver tar hensyn til harmoniseringen mellom tilsynsverktøy og tilsynspraksis når de anvender lover og forskrifter vedtatt i henhold til dette direktiv. Medlemsstatene skal derfor sikre at

- a) tilsynsmyndighetene deltar i EIOPAs virksomhet,
- b) tilsynsmyndighetene gjør sitt ytterste for å overholde retningslinjene og anbefalingene som EIOPA har utstedt i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010, og at de gir en begrunnelse dersom de ikke gjør det,
- c) nasjonale mandater som er gitt til tilsynsmyndighetene, ikke hindrer dem i å utføre sine oppgaver som medlemmer av EIOPA eller i henhold til dette direktiv.»

b) Nr. 3 utgår.

22) Artikkel 75 nr. 2 skal lyde:

«2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som fastsetter hvilke metoder og forutsetninger som skal benyttes ved verdsetting av eiendeler og forpliktelse som fastsatt i nr. 1.

3. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med verdsettingen av eiendeler og forpliktelse skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:

- a) Dersom de delegerte rettsaktene nevnt i nr. 2 krever anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder som er vedtatt av Kommisjonen i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002, samsvaret mellom disse regnskapsstandardene og verdsettingsmetoden for eiendeler og forpliktelse som fastsatt i nr. 1 og 2.
- b) Metoder og forutsetninger som skal anvendes enten når noterte markedspriser ikke foreligger, eller når internasjonale regnskapsstandarder vedtatt av Kommisjonen i samsvar med forordning (EF) nr. 1606/2002 midlertidig eller permanent er uforenlige med verdsettingsmetoden for eiendeler og forpliktelse som fastsatt i nr. 1 og 2.
- c) Metoder og forutsetninger som skal anvendes ved verdsettingen av eiendeler og forpliktelse som fastsatt i nr. 1, når de delegerte rettsaktene nevnt i nr. 2 tillater at alternative verdsettingsmetoder benyttes.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

23) Nye artikler skal lyde:

«*Artikkel 77a*

Ekstrapolering av den relevante risikofrie rentekurven

Den relevante risikofrie rentekurven nevnt i artikkel 77 nr. 2 skal fastsettes ved bruk av og i samsvar med opplysninger fra relevante finansielle instrumenter. Denne fastsettelsen skal ta hensyn til relevante finansielle instrumenter med løpetider der markedene for disse finansielle instrumentene og for obligasjoner er dype, likvide og gjennomsiktige. For løpetider der markedene for de relevante finansielle instrumentene eller for obligasjoner ikke lenger er dype, likvide og gjennomsiktige, skal den relevante risikofrie rentekurven ekstrapoleres.

Den ekstrapolerte delen av den relevante risikofrie rentekurven skal baseres på terminkurser som går gradvis fra en eller flere terminkurser for de lengste løpetidene som de relevante finansielle instrumentene og obligasjonene kan observeres for i et dypt, likvid og gjennomsiktig marked, til den endelige terminkursen.

Artikkel 77b

Matching-justering av den relevante risikofrie rentekurven

1. Forsikrings- og gjenforsikringsforetak kan, forutsatt at de har fått forhåndsgodkjenning fra tilsynsmyndighetene, anvende en matching-justering på den relevante risikofrie rentekurven for å beregne beste estimat for en portefølje av livsforsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser, herunder livrente fra skadeforsikrings- eller gjenforsikringsavtaler, når følgende vilkår er oppfylt:

- a) Forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket har avsatt en eiendelsportefølje som består av obligasjoner og andre eiendeler med lignende kontantstrømegenskaper, for å dekke beste estimat for porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser og beholder denne porteføljen i forpliktelsenens levetid, unntatt dersom formålet er å bevare samsvaret i den forventede kontantstrømmen mellom eiendeler og forpliktelser når kontantstrømmene er vesentlig endret.
- b) Porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser som matching-justeringen anvendes på, og den tilknyttede eiendelsporteføljen er identifisert, organisert og forvaltet atskilt fra foretakets øvrige virksomhet, og den tilknyttede eiendelsporteføljen kan ikke brukes til å dekke tap som oppstår i foretakets øvrige virksomhet.
- c) Den tilknyttede eiendelsporteføljens forventede kontantstrømmer gjenspeiler hver av de forventede kontantstrømmene for porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser i samme valuta, og et eventuelt misforhold medfører ikke risikoer som er vesentlige i forhold til de risikoene som er knyttet til den forsikrings- eller gjenforsikringsvirksomheten som matching-justeringen anvendes på.
- d) Avtalene som ligger til grunn for porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser, fører ikke til framtidige premiebetalinger.
- e) De eneste forsikringsrisikoene som er knyttet til porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser, er leverisiko, kostnadsrisiko, justeringsrisiko og dødsrisiko.
- f) Dersom forsikringsrisikoen knyttet til porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser omfatter dødsrisiko, øker ikke beste estimat for porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser med mer enn 5 % under et dødsrisikostress som kalibreres i samsvar med artikkel 101 nr. 2–5.
- g) Avtalene som ligger til grunn for porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser, omfatter ingen opsjoner for forsikringstakeren eller omfatter bare en gjenkjøpsopsjon der gjenkjøpsverdien ikke overstiger verdien av eiendelene, verdsatt i samsvar med artikkel 75, som dekker forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelsene på det tidspunkt gjenkjøpsopsjonen utøves.
- h) Kontantstrømmene for den tilknyttede eiendelsporteføljen er faste og kan ikke endres av eiendelenes utstedere eller av tredjeparter.
- i) Forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelsene i en forsikrings- eller gjenforsikringsavtale deles ikke opp i forskjellige deler når porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser settes sammen i henhold til dette nummer.

Uten hensyn til første ledd bokstav h) kan forsikrings- eller gjenforsikringsforetak anvende eiendeler med faste kontantstrømmer, med unntak for inflasjonsavhengighet, forutsatt at disse eiendelene gjenspeiler de kontantstrømmene i porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser som avhenger av inflasjonen.

Dersom utstedere eller tredjeparter har rett til å endre en eiendels kontantstrømmer på en slik måte at investoren mottar tilstrekkelig kompensasjon til at denne kan oppnå de samme kontantstrømmene ved å reinvestere i eiendeler med tilsvarende eller bedre kredittkvalitet, skal retten til å endre kontantstrømmene ikke hindre at eiendelen kan opptas i den tilknyttede porteføljen i samsvar med første ledd bokstav h).

2. Forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som anvender matching-justeringen på en portefølje av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelse, skal ikke senere anvende en metode som ikke omfatter en matching-justering. Dersom et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som anvender matching-justeringen, ikke lenger kan oppfylle vilkårene fastsatt i nr. 1, skal det umiddelbart underrette tilsynsmyndigheten og treffe nødvendige tiltak for at disse vilkårene igjen oppfylles. Dersom foretaket ikke kan oppfylle disse vilkårene igjen innen to måneder fra den datoen da de sluttet å oppfylle dem, skal det ikke lenger anvende matching-justeringen på sine forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser og ikke anvende matching-justeringen i en periode på ytterligere 24 måneder.

3. Matching-justeringen skal ikke anvendes for forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser dersom den relevante risikofrie rentekurven for beregning av beste estimat for disse forpliktelsene omfatter en volatilitetsjustering i henhold til artikkel 77d eller overgangstiltak for de risikofrie rentene i henhold til artikkel 308c.

Artikkel 77c

Beregning av matching-justeringen

1. For hver valuta skal matching-justeringen nevnt i artikkel 77b beregnes i samsvar med følgende prinsipper:

a) Matching-justeringen skal være lik forskjellen mellom følgende:

- i) Den årlige effektive renten, beregnet som en enkelt diskonteringsrente som, når den anvendes på kontantstrømmene for porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser, gir en verdi som er lik verdien i henhold til artikkel 75 av den tilknyttede eiendelsporteføljen.
- ii) Den årlige effektive renten, beregnet som en enkelt diskonteringsrente som, når den anvendes på kontantstrømmene for porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser, gir en verdi som er lik verdien av beste estimat for porteføljen av forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser, der det tas hensyn til pengenes tidsverdi ved bruk av den risikofrie basisrentekurven.

b) Matching-justeringen skal ikke omfatte den grunnleggende kjøpskurs-salgskurs-differansen som gjenspeiler forsikrings- eller gjenforsikringsforetakets risikoer.

c) Uten hensyn til bokstav a) skal den grunnleggende kjøpskurs-salgskurs-differansen økes når det er nødvendig for å sikre at matching-justeringen for eiendeler med en kredittkvalitet med høy risiko ikke overstiger matching-justeringen for eiendeler med en kredittkvalitet med lav til moderat risiko og samme durasjon og eiendelsklasse.

d) Anvendelsen av eksterne kredittvurderinger ved beregningen av matching-justeringen skal være i samsvar med artikkel 111 nr. 1 bokstav n).

2. Ved anvendelse av nr. 1 bokstav b) skal følgende gjelde for den grunnleggende kjøpskurs-salgskurs-differansen:

a) Den skal være lik summen av

- i) kredittrisikotillegget («credit spread») som tilsvarer sannsynligheten for mislighold av eiendelene,
- ii) kredittrisikotillegget som tilsvarer det forventede tapet som følger av at eiendelene nedgraderes.

b) For eksponeringer mot medlemsstaters sentralmyndigheter og sentralbanker skal den ikke være lavere enn 30 % av det langsiktige gjennomsnittet for kjøpskurs-salgskurs-differansen over den risikofrie renten for eiendeler med samme durasjon og kredittkvalitet og av samme eiendelsklasse, slik det kan observeres på finansmarkedene.

- c) Når det gjelder andre eiendeler enn eksponeringer mot medlemsstaters sentralmyndigheter og sentralbanker, skal den ikke være lavere enn 35 % av det langsiktige gjennomsnittet for kjøpskurs-salgskurs-differansen over den risikofrie renten for eiendeler med samme durasjon og kredittkvalitet og av samme eiendelsklasse, slik det kan observeres på finansmarkedene.

Sannsynligheten for mislighold nevnt i første ledd bokstav a) i) skal baseres på langsiktige statistikker over mislighold som er relevante for eiendelen med hensyn til dens durasjon, kredittkvalitet og eiendelsklasse.

Dersom det ikke kan utledes et pålitelig kredittrisikotillegg fra misligholdsstatistikkene nevnt i annet ledd, skal den grunnleggende kjøpskurs-salgskurs-differansen være lik den delen av det langsiktige gjennomsnittet for kredittrisikotillegget over den risikofrie renten som er fastsatt i bokstav b) og c).

Artikkel 77d

Volatilitetsjustering av den relevante risikofrie rentekurven

1. Medlemsstatene kan kreve at forsikrings- og gjenforsikringsforetak skal ha fått forhåndsgodkjenning fra tilsynsmyndighetene før de anvender en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurven for å beregne beste estimat omhandlet i artikkel 77 nr. 2.

2. For hver relevante valuta skal volatilitetsjusteringen av den relevante risikofrie rentekurven baseres på differansen mellom den rentesatsen som kan oppnås for eiendeler som inngår i en referanseportefølje for denne valutaen, og satsene for den relevante risikofrie basisrentekurven for den samme valutaen.

En valutas referanseportefølje skal være representativ for de eiendelene som er uttrykt i denne valutaen, og som forsikrings- og gjenforsikringsforetak investerer i for å dekke beste estimat for forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelser uttrykt i denne valutaen.

3. Omfanget av volatilitetsjusteringen av risikofrie renter skal tilsvare 65 % av den risikokorrigerede kjøpskurs-salgskurs-differansen for valutaen («currency spread»).

Den risikokorrigerede kjøpskurs-salgskurs-differansen for valutaen skal beregnes som forskjellen mellom differansen nevnt i nr. 2 og den andelen av denne differansen som kan henføres til en realistisk vurdering av forventede tap eller uforutsett kredittrisiko eller annen risiko for eiendelene.

Volatilitetsjusteringen skal anvendes bare på de relevante risikofrie rentene i rentekurven som ikke er utledet ved hjelp av ekstrapolering i samsvar med artikkel 77a. Ekstrapoleringen av den relevante risikofrie rentekurven skal baseres på disse justerte risikofrie rentene.

4. For hver relevant stat skal volatilitetsjusteringen av de risikofrie rentene nevnt i nr. 3 for vedkommende stats valuta, før anvendelsen av faktoren på 65 %, økes med forskjellen mellom den risikokorrigerede kjøpskurs-salgskurs-differansen i staten («country spread») og to ganger den risikokorrigerede kjøpskurs-salgskurs-differansen for valutaen, når denne differansen er positiv og den risikokorrigerede kjøpskurs-salgskurs-differansen i staten er over 100 basispunkter. Den økte volatilitetsjusteringen skal anvendes ved beregningen av beste estimat for forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelsene for produkter som selges på vedkommende stats forsikringsmarked. Den risikokorrigerede kjøpskurs-salgskurs-differansen i staten beregnes på samme måte som den risikokorrigerede kjøpskurs-salgskurs-differansen for vedkommende stats valuta, men er basert på en referanseportefølje som er representativ for de eiendelene som forsikrings- og gjenforsikringsforetak har investert i for å dekke beste estimat for forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelser for produkter som selges på vedkommende stats forsikringsmarked og er uttrykt i vedkommende stats valuta.

5. Volatilitetsjusteringen skal ikke anvendes for forsikringsforpliktelser dersom den relevante risikofrie rentekurven for beregning av beste estimat for disse forpliktelsene omfatter en matching-justering i henhold til artikkel 77b.

6. Som unntak fra artikkel 101 skal solvenskapitalkravet ikke omfatte risikoen for tap av basiskapital som følge av endringer av volatilitetsjusteringen.

*Artikkel 77e***Tekniske opplysninger fra Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenstepensjoner**

1. EIOPA skal fastsette og offentliggjøre følgende tekniske opplysninger for hver relevant valuta minst hvert kvartal:
  - a) En relevant risikofri rentekurve for beregning av beste estimat nevnt i artikkel 77 nr. 2, uten matching-justering eller volatilitetsjustering.
  - b) For hver relevant durasjon, kredittkvalitet og eiendelsklasse, en grunnleggende kjøpskurs-salgskurs-differanse for beregningen av matching-justeringen nevnt i artikkel 77c nr. 1 bokstav b).
  - c) For hvert relevant nasjonalt forsikringsmarked, en volatilitetsjustering av den relevante risikofrie rentekurven nevnt i artikkel 77d nr. 1.
2. For å sikre ensartede vilkår for beregningen av forsikringstekniske avsetninger og basiskapital kan Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter som for hver relevant valuta fastsetter de tekniske opplysningene nevnt i nr. 1. Disse gjennomføringsrettsaktene skal anvende disse opplysningene.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter rådgivningsprosedyren nevnt i artikkel 301 nr. 2.

Når det foreligger behørig begrunnede tvingende hasteårsaker knyttet til tilgjengeligheten av den relevante risikofrie rentekurven, skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 301 nr. 3.

3. Dersom de tekniske opplysningene nevnt i nr. 1 er vedtatt av Kommisjonen i samsvar med nr. 2, skal forsikrings- og gjenforsikringsforetak anvende disse tekniske opplysningene ved beregningen av beste estimat i samsvar med artikkel 77, matching-justeringen i samsvar med artikkel 77c og volatilitetsjusteringen i samsvar med artikkel 77d.

Når det gjelder valutaer og nasjonale markeder der justeringen nevnt i nr. 1 bokstav c) ikke er fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i nr. 2, skal det ikke anvendes en volatilitetsjustering på den relevante risikofrie rentekurven for å beregne beste estimat.

*Artikkel 77f***Gjennomgåelse av langsiktige garantiltak og aksjerisikotiltak**

1. EIOPA skal hvert år fram til 1. januar 2021 rapportere til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om virkningen av anvendelsen av artikkel 77a–77e og 106, artikkel 138 nr. 4 og artikkel 304, 308c og 308d, herunder de delegerte rettsaktene eller gjennomføringsrettsaktene som er vedtatt i henhold til dem.

Tilsynsmyndighetene skal årlig i samme periode gi EIOPA opplysninger om følgende:

- a) Tilgjengeligheten av langsiktige garantier for forsikringsprodukter på deres nasjonale markeder og forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes atferd som langsiktige investorer.
- b) Antallet forsikrings- og gjenforsikringsforetak som anvender matching-justeringen, volatilitetsjusteringen, forlengelsen av gjenopprettingsperioden i samsvar med artikkel 138 nr. 4, den durasjonsbaserte undermodulen for aksjerisiko og overgangstiltakene fastsatt i artikkel 308c og 308d.
- c) Virkningen av matching-justeringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriske justeringsmekanismen for kapitalkravet for aksjerisiko, den durasjonsbaserte undermodulen for aksjerisiko og overgangstiltakene fastsatt i artikkel 308c og 308d på forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes finansielle stilling på nasjonalt plan og i anonymisert form for hvert foretak.
- d) Virkningen av matching-justeringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriske justeringsmekanismen for kapitalkravet for aksjerisiko og den durasjonsbaserte undermodulen for aksjerisiko på forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes investeringsatferd, og hvorvidt de uberettiget reduserer kapitalkravet.

- e) Virkningen av en eventuell forlenget gjenopprettingsperiode i samsvar med artikkel 138 nr. 4 på forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes innsats for å gjenopprette en tellende ansvarlig kapital som dekker solvenskapitalkravet, eller for å redusere risikoprofilen for å sikre oppfyllelse av solvenskapitalkravet.
- f) Når forsikrings- og gjenforsikringsforetakene anvender overgangstiltakene fastsatt i artikkel 308c og 308d, hvorvidt de er i samsvar med innfasingsplanene nevnt i artikkel 308e og utsiktene til mindre avhengighet av disse overgangstiltakene, herunder tiltak som er truffet eller forventes å bli truffet av foretakene og tilsynsmyndighetene, idet det tas hensyn til regelverket i den berørte medlemsstat.

2. EIOPA skal, eventuelt etter samråd med ESRB og etter en offentlig høring, oversende Kommisjonen en uttalelse om vurderingen av anvendelsen av artikkel 77a–77e og 106, artikkel 138 nr. 4 og artikkel 304, 308c og 308d, herunder de delegerte rettsaktene eller gjennomføringsrettsaktene som er vedtatt i henhold til dem. Denne vurderingen skal foretas med hensyn til tilgjengeligheten av langsiktige garantier for forsikringsprodukter, forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes atferd som langsiktige investorer og, mer generelt, den finansielle stabiliteten.

3. På grunnlag av uttalelsen nevnt i nr. 2, som oversendes av EIOPA, skal Kommisjonen oversende en rapport til Europaparlamentet og Rådet innen 1. januar 2021 eller eventuelt tidligere. Rapporten skal særlig undersøke virkningene på

- a) vernet av forsikringstakerne,
- b) de europeiske forsikringsmarkedenes virkemåte og stabilitet,
- c) det indre marked og særlig på konkurransen og de like konkurransevilkårene på de europeiske forsikringsmarkedene,
- d) i hvilket omfang forsikrings- og gjenforsikringsforetakene fortsetter å være langsiktige investorer,
- e) tilgjengeligheten av og fastsettelsen av pris på livrenteprodukter,
- f) tilgjengeligheten av og fastsettelsen av pris på konkurrerende produkter,
- g) forsikringsforetakenes langsiktige investeringsstrategier når det gjelder produkter som omfattes av artikkel 77b og 77c, i forhold til andre langsiktige garantier,
- h) forbrukernes valg og deres bevissthet om risiko,
- i) graden av diversifisering av forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes forsikringsvirksomhet og eiendelsporteføljer,
- j) finansiell stabilitet.

Videre skal rapporten bygge på tilsynserfaring med hensyn til anvendelse av artikkel 77a–77e og 106, artikkel 138 nr. 4 og artikkel 304, 308c og 308d, herunder de delegerte rettsaktene eller gjennomføringsrettsaktene som er vedtatt i henhold til dem.

4. Kommisjonens rapport skal om nødvendig ledsages av forslag til regelverk.»

24) Artikkel 86 skal lyde:

«*Artikkel 86*

Delegerte rettsakter og tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder

- 1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som fastsetter
  - a) forsikringstekniske og statistiske metoder for beregning av beste estimat som omhandlet i artikkel 77 nr. 2,
  - b) metoder, prinsipper og teknikker for fastsettelse av den relevante risikofrie rentekurven som skal benyttes for å beregne beste estimat som omhandlet i artikkel 77 nr. 2,

- c) i hvilke situasjoner de forsikringstekniske avsetningene skal beregnes under ett eller som summen av beste estimat og en risikomargin, og de metodene som skal benyttes når de forsikringstekniske avsetningene beregnes under ett, som omhandlet i artikkel 77 nr. 4,
- d) metodene og forutsetningene som skal benyttes ved beregning av risikomarginen, herunder fastsettelse av størrelsen på den tellende ansvarlige kapitalen som er nødvendig for å oppfylle forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelsene, og ved kalibrering av kapitalkostnadssatsen, som omhandlet i artikkel 77 nr. 5,
- e) bransjene som skal danne grunnlag for fordelingen av forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelser med sikte på å beregne forsikringstekniske avsetninger omhandlet i artikkel 80,
- f) standardene som skal overholdes for å sikre at dataene som benyttes ved beregningen av forsikringstekniske avsetninger, er egnede, fullstendige og nøyaktige, og de særlige tilfellene der det vil være hensiktsmessig å bruke tilnærmede verdier, herunder individuelle beregningsmetoder, ved beregningen av beste estimat, som omhandlet i artikkel 82,
- g) spesifikasjoner med hensyn til kravene fastsatt i artikkel 77b nr. 1, herunder metodene, forutsetningene og standardparametrene som skal benyttes ved beregning av virkningene av dødsrisikostresset omhandlet i artikkel 77b nr. 1 bokstav e),
- h) spesifikasjoner med hensyn til kravene fastsatt i artikkel 77c, herunder forutsetningene og metodene som skal benyttes ved beregning av matching-justeringen og den grunnleggende kjøpskurs-salgskurs-differansen,
- i) metoder og forutsetninger for beregning av volatilitetsjusteringen omhandlet i artikkel 77d, herunder en formel for beregning av differansen omhandlet i nr. 2 i nevnte artikkel.

2. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med metodene for beregning av forsikringstekniske avsetninger skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi

- a) metodene som skal benyttes ved beregning av justeringen som er omhandlet i artikkel 81, for å dekke forventet tap på grunn av motpartens mislighold,
- b) om nødvendig, forenklede metoder og teknikker for beregning av forsikringstekniske avsetninger for å sikre at de forsikringstekniske og statistiske metodene som det vises til i bokstav a) og d), står i et rimelig forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av de risikoene som forsikrings- og gjenforsikringsforetak, herunder egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring, påtar seg.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av artikkel 77b skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for godkjenning av anvendelsen av en matching-justering omhandlet i artikkel 77b nr. 1.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 31. oktober 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta disse tekniske gjennomføringsstandardene i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

25) I artikkel 92 gjøres følgende endringer:

- a) Overskriften skal lyde:

«Delegerte rettsakter og tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder»

- b) Nr. 1 skal lyde:

«1. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med fastsettelsen av ansvarlig kapital skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette kriteriene for tilsynsmyndighetenes godkjenning av supplerende kapital i samsvar med artikkel 90.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

1a. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a for å angi behandlingen av deltakerinteresser i henhold til artikkel 212 nr. 2 tredje ledd med hensyn til fastsettelse av ansvarlig kapital for finans- og kredittinstitusjoner.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«3. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av artikkel 90 skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for tilsynsmyndighetenes godkjenning av bruken av supplerende kapital.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 31. oktober 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

26) Artikkel 97 skal lyde:

«*Artikkel 97*

Delegerte rettsakter og tekniske reguleringsstandarder

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a for å fastsette en liste over poster i den ansvarlige kapitalen, herunder postene omhandlet i artikkel 96, som anses å oppfylle kriteriene fastsatt i artikkel 94, og som for hver post i den ansvarlige kapitalen inneholder en nøyaktig beskrivelse av egenskapene som bestemmer klassifiseringen av posten.

2. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med klassifiseringen av ansvarlig kapital skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette metodene som tilsynsmyndighetene skal benytte når de godkjenner vurderingen og klassifiseringen av postene i den ansvarlige kapitalen som ikke er oppført i listen omhandlet i nr. 1.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Kommisjonen skal regelmessig gjennomgå og, dersom markedsutviklingen tilsier det, ajourføre listen omhandlet i nr. 1.»

27) Artikkel 99 skal lyde:

«*Artikkel 99*

Delegerte rettsakter om tellende ansvarlig kapital

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som fastsetter

- a) de kvantitative grensene omhandlet i artikkel 98 nr. 1 og 2,
- b) de justeringene som skal gjøres for å gjenspeile mangelen på overførbarhet for de postene i den ansvarlige kapitalen som bare kan benyttes til dekning av tap i et bestemt segment av forpliktelser eller i bestemte risikoer (avgrensede fond).»

28) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 109a*

Harmoniserte tekniske data til standardformler

1. Ved beregningen av solvenskapitalkravet etter standardformelen skal de europeiske tilsynsmyndighetene gjennom Felleskomiteen utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for plasseringen av eksterne kredittvurderingsinstitusjoners kredittvurderinger på en objektiv skala for risikoklasser gjennom anvendelse av de klassene som fastsettes i samsvar med artikkel 111 nr. 1 bokstav n).

De europeiske tilsynsmyndighetenes felleskomité skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel og for å lette beregningen av markedsrisikomodulem omhandlet i artikkel 105 nr. 5, lette beregningen av motpartsrisikomodulem omhandlet i artikkel 105 nr. 6, evaluere risikoreduksjonsteknikkene omhandlet i artikkel 101 nr. 5 og beregne forsikringstekniske avsetninger skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for

- a) lister over regionale og lokale myndigheter med eksponeringer som skal behandles som eksponeringer mot sentralmyndighetene i hvis jurisdiksjon de er etablert, forutsatt at det ikke er noen forskjell i risiko mellom slike eksponeringer på grunn av nevnte regionale og lokale myndigheters særlige myndighet til skattlegging, og at det finnes særlige institusjonelle bestemmelser som reduserer risikoen for mislighold,
- b) aksjeindeksen omhandlet i artikkel 106 nr. 2, i samsvar med de detaljerte kriteriene som er fastsatt i artikkel 111 nr. 1 bokstav c) og o),
- c) de justeringene som skal foretas for valutaer som er knyttet til euro i undermodulem for valutarisiko omhandlet i artikkel 105 nr. 5, i samsvar med de detaljerte kriteriene for justeringer av valutaer som er knyttet til euro, for å lette beregningen av undermodulem for valutarisiko som fastsatt i artikkel 111 nr. 1 bokstav p).

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. EIOPA skal offentliggjøre tekniske opplysninger, herunder om den symmetriske justeringen omhandlet i artikkel 106, minst hvert kvartal.

4. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel og for å lette beregningen av modulem for forsikringsrisiko i helseforsikring omhandlet i artikkel 105 nr. 4 skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder, idet det tas hensyn til beregningene som er framlagt av tilsynsmyndighetene i den berørte medlemsstaten, for standardavvik i forbindelse med særlige nasjonale lovgivningsmessige tiltak truffet av medlemsstater som tillater at forsikrings- og gjenforsikringsforetak deler utbetalinger ved forsikringskrav som gjelder helserisikoer, og som oppfyller kriteriene i nr. 5 og eventuelle andre kriterier fastsatt gjennom delegerte rettsakter.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

5. De tekniske gjennomføringsstandardene omhandlet i nr. 4 får anvendelse bare på de nasjonale lovgivningsmessige tiltakene i medlemsstater som tillater at forsikrings- og gjenforsikringsforetak deler utbetalinger ved forsikringskrav som gjelder helserisikoer, og som oppfyller følgende kriterier:

- a) Ordningen for deling av forsikringskrav er gjennomsynlig og fullt ut fastsatt før begynnelsen av den årsperioden som den gjelder for.
- b) Ordningen for deling av forsikringskrav, antallet forsikringsforetak som deltar i utjevningsordningen for helserisiko (HRES), og risikokjennetegnene for den virksomheten som omfattes av HRES, sikrer at for hvert foretak som deltar i HRES, blir volatiliteten i årlige tap for den virksomheten som omfattes av HRES, vesentlig redusert ved hjelp av HRES, både når det gjelder premier og reserverisiko.

- c) Helseforsikringen som dekkes av HRES, er obligatorisk og erstatter helt eller delvis den sykeforsikringen som den lovfestede trygdeordningen gir.
- d) Ved mislighold i et forsikringsforetak som deltar i HRES, garanterer en eller flere medlemsstaters regjeringer fullt ut å dekke forsikringstakerens krav til den forsikringsvirksomheten som omfattes av HRES.

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som fastsetter de tilleggskriteriene som de nasjonale lovgivningsmessige tiltakene skal oppfylle, og metoden for og kravene til beregningen av standardavvikene omhandlet i nr. 4 i denne artikkel.»

29) Artikkel 111 skal lyde:

«*Artikkel 111*

Delegerte rettsakter og tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder som gjelder artikkel 103–109

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som fastsetter
  - a) en standardformel som er i samsvar med artikkel 101 og 103–109,
  - b) de undermodulene som er nødvendige eller som mer presist dekker risikoene som faller inn under de respektive risikomodulene omhandlet i artikkel 104 og senere oppdateringer,
  - c) metodene, forutsetningene og standardparametrene som skal kalibreres til konfidensnivået omhandlet i artikkel 101 nr. 3 og benyttes i beregningen av hver av risikomodulene eller undermodulene for basiskravet til solvenskapital fastsatt i artikkel 104, 105 og 304, den symmetriske justeringsmekanismen og den hensiktsmessige tidsperioden, uttrykt i antall måneder, som omhandlet i artikkel 106, og den hensiktsmessige tilnæringsmåten for å integrere metoden omhandlet i artikkel 304 i solvenskapitalkravet beregnet etter standardformelen,
  - d) korrelasjonsparametrene, herunder om nødvendig parametrene fastsatt i vedlegg IV, og framgangsmåter for oppdatering av disse parametrene,
  - e) metodene og forutsetningene som skal benyttes for å vurdere endringer i forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes risikoprofil og for å justere beregningen av solvenskapitalkravet når de berørte foretakene benytter risikoreduksjonsteknikker,
  - f) de kvalitative kriteriene som risikoreduksjonsteknikkene omhandlet i bokstav e) må oppfylle for å sikre at risikoen effektivt har blitt overført til en tredjepart,
  - fa) metoden og parametrene som skal benyttes i vurderingen av kapitalkravet for motpartsrisiko ved eksponeringer mot kvalifiserte sentrale motparter; disse parametrene sikrer samsvar med behandlingen av slike eksponeringer for kredittinstitusjoner og finansinstitusjoner som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og 26 i forordning (EU) nr. 575/2013,
  - g) metodene og parametrene som skal benyttes i vurderingen av kapitalkravet for operasjonell risiko fastsatt i artikkel 107, herunder prosentsatsen omhandlet i artikkel 107 nr. 3,
  - h) metodene og justeringene som skal benyttes for å gjenspeile forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes reduserte mulighet til risikospredning i tilknytning til avgrensede fond,
  - i) metoden som skal benyttes i beregningen av justeringen for den tapsabsorberende evnen til forsikringstekniske avsetninger eller utsatt skatt som fastsatt i artikkel 108,
  - j) delsettet av standardparametrene i risikomodulene for livsforsikring, skadeforsikring og helseforsikring som kan erstattes av foretaksspesifikke parametrene som fastsatt i artikkel 104 nr. 7,

- k) de standardiserte metodene som forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket skal benytte for å beregne de foretaks-spesifikke parametrene omhandlet i bokstav j), og alle kriterier for dataenes fullstendighet, nøyaktighet og hensiktsmessighet som skal være oppfylt før tilsynsmyndigheten gir godkjenning, sammen med framgangsmåten for slik godkjenning,
- l) de forenklete beregningene fastsatt for bestemte undermoduler og risikomoduler samt kriteriene som forsikrings- og gjenforsikringsforetak, herunder egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring, må oppfylle for å kunne benytte hver av disse forenklingene, som fastsatt i artikkel 109,
- m) den tilnæringsmåten som skal benyttes når det gjelder tilknyttede foretak omhandlet i artikkel 212, ved beregning av solvenskapitalkravet, særlig beregning av undermodulen for aksjerisiko omhandlet i artikkel 105 nr. 5, idet det tas hensyn til den sannsynlige reduksjonen i volatiliteten til verdien av slike tilknyttede foretak som følge av disse investeringenes strategiske art og den innflytelsen som det deltakende foretaket utøver på de tilknyttede foretakene,
- n) hvordan eksterne kredittvurderingsinstitusjoners kredittvurderinger skal anvendes ved beregning av solvenskapitalkravet etter standardformelen og plasseringen av eksterne kredittvurderinger på en skala av risikoklasser som omhandlet i artikkel 109a nr. 1, som skal være i samsvar med anvendelsen av eksterne kredittvurderingsinstitusjoners kredittvurderinger ved beregning av kapitalkrav for kredittinstitusjoner som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 og for finansinstitusjoner som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 26 i samme forordning,
- o) de detaljerte kriteriene for aksjeindeksen omhandlet i artikkel 109a nr. 2 bokstav c),
- p) de detaljerte kriteriene for justeringer av valutaer som er knyttet til euro, for å lette beregningen av undermodulen for valutarisiko omhandlet i artikkel 109a nr. 2 bokstav d),
- q) vilkårene for en kategorisering av regionale og lokale myndigheter som omhandlet i artikkel 109a nr. 2 bokstav a).

2. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for tilsynsmyndighetenes godkjenning av de foretaksspesifikke parametrene omhandlet i nr. 1 bokstav k).

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 31. oktober 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Kommisjonen skal innen 31. desember 2020 vurdere om de metodene, forutsetningene og standardparametrene som benyttes ved beregningen av standardformelen for solvenskapitalkravet, er egnede. Den bør særlig ta hensyn til eiendelsklassenes og de finansielle instrumentenes resultater, investorenes atferd med hensyn til disse eiendelene og finansielle instrumentene samt utviklingen når det gjelder fastsettelsen av internasjonale standarder for finansielle tjenester. Gjennomgåelsen av bestemte eiendelsklasser kan prioriteres. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet som ved behov ledsages av forslag til endringer av dette direktiv, eller av delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter som er vedtatt i henhold til det.

4. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med solvenskapitalkravet skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi kvantitative grenser og kriterier for godkjenning av eiendeler når disse risikoene ikke dekkes i tilstrekkelig grad av en undermodul.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Disse tekniske reguleringsstandardene skal gjelde for eiendeler som dekker forsikringstekniske avsetninger, med unntak for eiendeler som innehas til dekning av livsforsikringsavtaler der investeringsrisikoen bæres av forsikringstakerne. De skal gjennomgå av Kommisjonen i lys av utviklingen av standardformelen og på finansmarkedene.»

30) Artikkel 114 skal lyde:

«Artikkel 114

Delegerte rettsakter og tekniske gjennomføringsstandarder som gjelder interne modeller for solvenskapitalkrav

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som fastsetter
  - a) tilpasningene av standardene fastsatt i artikkel 120–125 som skal gjøres i lys av den partielle interne modellens begrensede anvendelsesområde,
  - b) hvordan en partiell intern modell skal integreres fullt ut i standardformelen for solvenskapitalkravet omhandlet i artikkel 113 nr. 1 bokstav c), og kravene til anvendelsen av alternative integreringsteknikker.
2. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for
  - a) godkjenning av en intern modell i samsvar med artikkel 112, og
  - b) godkjenning av større endringer i en intern modell og endringer i retningslinjene for endring av en intern modell nevnt i artikkel 115.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 31. oktober 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

31) Artikkel 127 skal lyde:

«Artikkel 127

Delegerte rettsakter som gjelder artikkel 120–126

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a med hensyn til artikkel 120–126 for å styrke evnen til å vurdere forsikrings- og gjenforsikringsforetaks risikoprofil og foretaksstyring med hensyn til bruken av interne modeller i hele Unionen.»

32) I artikkel 129 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 1 bokstav d) punkt i)–iii) skal lyde:
  - «i) 2 500 000 euro for skadeforsikringsforetak, herunder egenforsikringsforetak, med mindre alle eller noen av risikoene oppført i klasse 10–15 i vedlegg I del A er dekket, da beløpet ikke skal være mindre enn 3 700 000 euro,
  - ii) 3 700 000 euro for livsforsikringsforetak, herunder egenforsikringsforetak,
  - iii) 3 600 000 euro for gjenforsikringsforetak, med mindre det dreier seg om egenforsikringsforetak for gjenforsikring, da minstekapitalkravet ikke skal være mindre enn 1 200 000 euro.»
- b) I nr. 3 skal annet ledd lyde:

«Medlemsstatene skal tillate at deres tilsynsmyndigheter for en periode som ikke skal vare lenger enn til 31. desember 2017, krever at et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak anvender prosentverdiene omhandlet i første ledd utelukkende på foretakets solvenskapitalkrav beregnet i samsvar med kapittel VI avsnitt 4 underavsnitt 2.»
- c) I nr. 4 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Ved beregningen av grensene omhandlet i nr. 3 skal foretakene ikke være forpliktet til å beregne solvenskapitalkravene hvert kvartal.»

d) I nr. 5 skal første ledd lyde:

«5. Kommisjonen skal innen 31. desember 2020 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om medlemsstatenes regler og tilsynsmyndighetenes praksiser vedtatt i henhold til nr. 1–4.»

33) Artikkel 130 skal lyde:

«*Artikkel 130*

Delegerte rettsakter

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som angir hvordan minstekapitalkravet omhandlet i artikkel 128 og 129 skal beregnes.»

34) I artikkel 131 første ledd endres datoene «31. oktober 2012» og «31. oktober 2013» til henholdsvis «31. desember 2015» og «31. desember 2016».

35) Artikkel 135 skal lyde:

«*Artikkel 135*

Delegerte rettsakter og tekniske reguleringsstandarder som gjelder kvalitative krav

1. Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a for å fastsette kvalitative krav på følgende områder:

- a) Påvisning, måling, overvåking og håndtering av risikoer som følger av investeringer i samsvar med artikkel 132 nr. 2 første ledd.
- b) Påvisning, måling, overvåking og håndtering av spesifikke risikoer som følger av investeringer i derivater og eiendeler omhandlet i artikkel 132 nr. 4 annet ledd, og fastsettelse av i hvilket omfang bruken av slike eiendeler skal anses som risikoreduksjon eller som effektiv porteføljeforvaltning som omhandlet i artikkel 132 nr. 4 tredje ledd.

2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som fastsetter

- a) kravene som må oppfylles av foretak som pakker om lån til omsettelige verdipapirer og andre finansielle instrumenter (initiativtakere eller organisatorer), for at et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak skal kunne investere i slike verdipapirer eller instrumenter utstedt etter 1. januar 2011, herunder krav som sikrer at initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren løpende beholder en netto økonomisk interesse som under enhver omstendighet ikke skal være mindre enn 5 %,
- b) kvalitative krav som må oppfylles av forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som investerer i slike verdipapirer eller instrumenter,
- c) nærmere angivelse av tilfeller der et forholdsmessig ytterligere kapitalkrav kan pålegges ved overtredelse av kravene fastsatt i bokstav a)–b) i dette nummer, uten at det berører artikkel 101 nr. 3.

3. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med nr. 2 bokstav c) skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi metodene for beregning av et forholdsmessig ytterligere kapitalkrav som omhandlet i nevnte nummer og bokstav.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

36) Artikkel 138 nr. 4 skal lyde:

«4. I usedvanlig ugunstige situasjoner som berører forsikrings- og gjenforsikringsforetak som representerer en betydelig del av markedet eller av de berørte bransjene, som erklært av EIOPA og eventuelt etter samråd med ESRB, kan tilsynsmyndighetene forlenge fristen fastsatt i nr. 3 annet ledd med en periode på høyst sju år for berørte foretak, idet det tas hensyn til alle relevante faktorer, herunder den gjennomsnittlige durasjonen for de forsikringstekniske avsetningene.

Uten at det berører EIOPAs myndighet i henhold til artikkel 18 i forordning (EU) nr. 1094/2010 skal EIOPA, ved anvendelsen av dette nummer, på anmodning fra den berørte tilsynsmyndigheten erklære at det foreligger en usedvanlig ugunstig situasjon. Den berørte tilsynsmyndigheten kan anmode om dette dersom det er usannsynlig at forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som representerer en betydelig del av markedet eller av de berørte bransjene, kan oppfylle et av kravene i nr. 3. En usedvanlig ugunstig situasjon foreligger når den finansielle stillingen til et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som representerer en betydelig del av markedet eller av de berørte bransjene, blir alvorlig eller ugunstig påvirket av en eller flere av følgende omstendigheter:

- a) Et uforutsett, stort og bratt fall på finansmarkedene.
- b) En situasjon med en vedvarende lav rente.
- c) En katastrofe med store følger.

EIOPA skal regelmessig i samarbeid med den berørte tilsynsmyndigheten vurdere om omstendighetene omhandlet i annet ledd fortsatt foreligger. EIOPA skal i samarbeid med den berørte tilsynsmyndigheten erklære når det ikke lenger foreligger en usedvanlig ugunstig situasjon.

Det berørte forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket skal hver tredje måned legge fram for sin tilsynsmyndighet en framdriftsrapport som beskriver tiltakene som er truffet og framdriften som er gjort med henblikk på å gjenopprette en tellende ansvarlig kapital som dekker solvenskapitalkravet, eller å redusere risikoprofilen for å sikre oppfyllelse av solvenskapitalkravet.

Forlengelsen omhandlet i første ledd skal trekkes tilbake dersom denne framdriftsrapporten viser at det ikke er gjort vesentlige framskritt når det gjelder å gjenopprette en tellende ansvarlig kapital som dekker solvenskapitalkravet, eller å redusere risikoprofilen for å sikre oppfyllelse av solvenskapitalkravet, mellom datoen da den manglende oppfyllelsen av solvenskapitalkravet ble påvist, og datoen da framdriftsrapporten ble framlagt.»

37) Artikkel 143 skal lyde:

«*Artikkel 143*

Delegerte rettsakter og tekniske reguleringsstandarder som gjelder artikkel 138 nr. 4

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som utfyller typene av usedvanlig ugunstige situasjoner og angir hvilke faktorer og kriterier EIOPA skal ta hensyn til når den erklærer at det foreligger en usedvanlig ugunstig situasjon, og som tilsynsmyndighetene skal ta hensyn til når de fastsetter forlengelsen av fristen for gjenoppretting i samsvar med artikkel 138 nr. 4.

2. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med artikkel 138 nr. 2, artikkel 139 nr. 2 og artikkel 141 skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi gjenopprettingsplanen omhandlet i artikkel 138 nr. 2 og finansieringsplanen omhandlet i artikkel 139 nr. 2 og med hensyn til artikkel 141, samtidig som det utvises behørig aktsomhet for å unngå prosykliske virkninger.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

38) Artikkel 149 skal lyde:

«*Artikkel 149*

Endringer i risikoene eller forpliktelsene

Når forsikringsforetaket har til hensikt å gjøre en endring i opplysningene nevnt i artikkel 147, skal det følge framgangsmåten fastsatt i artikkel 147 og 148.»

39) I artikkel 155 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 3 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Videre kan tilsynsmyndigheten i hjemstaten eller vertsstaten henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel.»

b) Nr. 9 skal lyde:

«9. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og EIOPA om antallet og hvilke typer tilfeller som har ført til avslag i henhold til artikkel 146 og 148, eller der det er truffet tiltak i samsvar med nr. 3 og 4 i denne artikkel.»

40) I artikkel 158 nr. 2 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Videre kan tilsynsmyndigheten i hjemstaten eller vertsstaten henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel.»

41) Artikkel 159 skal lyde:

«*Artikkel 159*

Statistiske opplysninger om grensekryssende virksomhet

Ethvert forsikringsforetak skal underrette vedkommende tilsynsmyndighet i hjemstaten, særskilt for virksomhet som utøves i henhold til etableringsretten og adgangen til å yte tjenester, om størrelsen på premiebeløp, erstatningsbeløp og provisjonsbeløp, uten fradrag for gjenforsikring, for hver medlemsstat som følger:

- a) For skadeforsikring, for hver bransje i samsvar med den relevante delegerte rettsakten.
- b) For livsforsikring, for hver bransje i samsvar med den relevante delegerte rettsakten.

Med hensyn til klasse 10 i vedlegg I del A, bortsett fra transportøransvaret, skal det berørte foretaket også underrette tilsynsmyndigheten om skadefrekvensen og de gjennomsnittlige erstatningskostnadene.

Tilsynsmyndigheten i hjemstaten skal innen rimelig tid oversende opplysningene omhandlet i første og annet ledd samlet til tilsynsmyndighetene i hver av de berørte medlemsstatene som anmoder om det.»

42) Artikkel 172 skal lyde:

«*Artikkel 172*

Ekvivalens i forbindelse med gjenforsikringsforetak

1. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som angir kriteriene for vurdering av hvorvidt en tredjestats solvensregler som anvendes på gjenforsikringsvirksomheten til foretak som har sitt hovedkontor i denne tredjestaten, er ekvivalente med dem som er fastsatt i avdeling I.

2. Dersom kriteriene som vedtas i samsvar med nr. 1, er oppfylt av en tredjestat, kan Kommisjonen i samsvar med artikkel 301a og med bistand fra EIOPA i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010 vedta delegerte rettsakter der det fastsettes at den solvensordningen i en tredjestat som anvendes på gjenforsikringsvirksomheten til foretak som har sitt hovedkontor i denne tredjestaten, er ekvivalent med den som er fastsatt i avdeling I i dette direktiv.

Disse delegerte rettsaktene skal regelmessig gjennomgå for å ta hensyn til eventuelle vesentlige endringer i tilsynsordningen fastsatt i avdeling I og i tredjestatens tilsynsordning.

EIOPA skal på sitt nettsted offentliggjøre og ajourføre en liste over alle tredjestater omhandlet i første ledd.

3. Dersom det i samsvar med nr. 2 anses at en tredjestats solvensregler er ekvivalente med dem som er fastsatt i dette direktiv, skal gjenforsikringsavtaler inngått med foretak som har sitt hovedkontor i denne tredjestaten, behandles på samme måte som gjenforsikringsavtaler inngått med foretak som har fått tillatelse i henhold til dette direktiv.

4. Som unntak fra nr. 2, og selv om kriteriene fastsatt i samsvar med nr. 1 ikke er oppfylt, kan Kommisjonen i en begrenset periode i samsvar med artikkel 301a og med bistand fra EIOPA i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010 vedta delegerte rettsakter der det fastsettes at en tredjestats solvensregler som anvendes på gjenforsikringsvirksomheten til foretak som har sitt hovedkontor i denne tredjestaten, er midlertidig ekvivalente med dem som er fastsatt i avdeling I, dersom tredjestaten oppfyller minst følgende kriterier:

- a) Den har overfor Unionen forpliktet seg til å vedta og anvende solvensregler som kan anses som ekvivalente i samsvar med nr. 2, før utløpet av denne begrensede perioden, og til å delta i ekvivalensvurderingen.
- b) Den har utarbeidet et arbeidsprogram for å oppfylle forpliktelsen omhandlet i bokstav a).
- c) Den har avsatt tilstrekkelige midler til å oppfylle forpliktelsen omhandlet i bokstav a).
- d) Den anvender solvensregler som er risikobaserte og fastsetter kvantitative og kvalitative solvenskrav samt krav knyttet til tilsynsrapportering og gjennomsiktighet.
- e) Den har inngått skriftlige avtaler med EIOPA og tilsynsmyndighetene om samarbeid og utveksling av fortrolige tilsynsopplysninger.
- f) Den har et uavhengig tilsynssystem.
- g) Den har pålagt alle som handler på vegne av dens tilsynsmyndigheter, taushetsplikt, særlig ved utveksling av opplysninger med EIOPA og tilsynsmyndigheter.

Alle delegerte rettsakter om midlertidig ekvivalens skal ta hensyn til rapporter fra Kommisjonen i samsvar med artikkel 177 nr. 2. Disse delegerte rettsaktene skal regelmessig gjennomgås på grunnlag av framdriftsrapporter fra den berørte tredjestaten som årlig framlegges for og vurderes av Kommisjonen. EIOPA skal bistå Kommisjonen ved vurderingen av disse framdriftsrapportene.

EIOPA skal på sitt nettsted offentliggjøre og ajourføre en liste over alle tredjestater omhandlet i første ledd.

Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som nærmere angir vilkårene fastsatt i første ledd.

5. Den begrensede perioden som er omhandlet i nr. 4 første ledd, skal utløpe 31. desember 2020 eller på den datoen da tilsynsordningen i den berørte tredjestaten i samsvar med nr. 2 anses som ekvivalent med den som er fastsatt i avdeling I, alt etter hvilken dato som inntreffer først.

Denne perioden kan forlenges med høyst et år når dette er nødvendig for at EIOPA og Kommisjonen skal kunne foreta ekvivalensvurderingen i henhold til nr. 2.

6. Gjenforsikringsavtaler inngått med foretak med hovedkontor i en tredjestat hvis tilsynsordning anses som midlertidig ekvivalent i samsvar med nr. 4, skal behandles som fastsatt i nr. 3. Artikkel 173 får også anvendelse på gjenforsikringsforetak med hovedkontor i en tredjestat hvis tilsynsordning anses som midlertidig ekvivalent i samsvar med nr. 4.»

43) Artikkel 176 skal lyde:

«*Artikkel 176*

Opplysninger fra medlemsstatene til Kommisjonen og EIOPA

Tilsynsmyndighetene i medlemsstatene skal underrette Kommisjonen, EIOPA og tilsynsmyndighetene i de andre medlemsstatene om enhver tillatelse som gis et direkte eller indirekte datterforetak av ett eller flere morforetak som er underlagt en tredjestats lovgivning.

Slik underretning skal også omfatte opplysninger om den berørte gruppens struktur.

Dersom et foretak som er underlagt en tredjestats lovgivning, erverver en eierandel i et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak med tillatelse i Unionen som vil gjøre dette forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket til et datterforetak av førstnevnte foretak, skal tilsynsmyndighetene i hjemstaten underrette Kommisjonen, EIOPA og tilsynsmyndighetene i de andre medlemsstatene.»

44) Artikkel 177 nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og EIOPA om generelle vanskeligheter som deres forsikrings- eller gjenforsikringsforetak møter ved etablering og utøvelse av virksomhet i en tredjestat.»

45) Artikkel 210 nr. 2 skal lyde:

«2. Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a for å fastsette bestemmelsene omhandlet i nr. 1 i denne artikkel med hensyn til overvåking, håndtering og kontroll av risikoer som oppstår som følge av gjenforsikringsvirksomhet med begrenset risikooverføring.»

46) I artikkel 211 skal nr. 2 og 3 lyde:

«2. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som fastsetter følgende kriterier for tilsynsmyndighetenes godkjenning:

- a) Tillatelsens virkeområde.
- b) Obligatoriske vilkår som skal inkluderes i alle inngåtte avtaler.
- c) Krav til egnethet i henhold til artikkel 42, som stilles til de personene som leder spesialforetaket for verdipapirisering.
- d) Krav til egnethet for aksjeeiere eller deltakere som innehar en kvalifiserende eierandel i spesialforetaket for verdipapirisering.
- e) Gode administrasjons- og regnskapsrutiner, tilstrekkelige internkontrollordninger og krav til risikostyring.
- f) Krav til regnskap, tilsyn og statistiske opplysninger.
- g) Solvenskrav.

2a. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av artikkel 211 nr. 1 og 2 skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for tilsynsmyndighetenes godkjenning av opprettelsen av spesialforetak for verdipapirisering og for de formatene og malene som skal benyttes ved anvendelsen av nr. 2 bokstav f).

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 31. oktober 2014.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2b. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av artikkel 211 nr. 1 og 2 kan EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene for samarbeid og utveksling av opplysninger mellom tilsynsmyndigheter når det er opprettet et spesialforetak for verdipapirisering som overtar risikoer fra et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak, i en annen medlemsstat enn den som forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket har fått tillatelse i.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Spesialforetak for verdipapirisering som godkjennes før 31. desember 2015, skal være omfattet av lovgivningen i den medlemsstaten som har godkjent spesialforetaket. All ny virksomhet som et spesialforetak for verdipapirisering starter etter denne datoen, skal imidlertid omfattes av nr. 1, 2 og 2a.»

47) Artikkel 212 nr. 1 bokstav e) skal lyde:

«e) «tilsynskollegium» en permanent, men fleksibel struktur for samarbeid, samordning og støtte til beslutningstaking med hensyn til tilsynet med en gruppe.».

48) I artikkel 216 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal nye ledd lyde:

«I slike tilfeller skal tilsynsmyndigheten begrunne sin beslutning overfor både gruppetilsynsmyndigheten og det overordnede morforetaket på unionsplan. Gruppetilsynsmyndigheten skal underrette tilsynskollegiet i samsvar med artikkel 248 nr. 1 bokstav a).

Artikkel 218–258 får tilsvarende anvendelse, med forbehold for nr. 2–6 i denne artikkel.»

b) I nr. 4 skal tredje ledd lyde:

«Tilsynsmyndigheten skal begrunne slike beslutninger overfor både foretaket og gruppetilsynsmyndigheten. Gruppetilsynsmyndigheten skal underrette tilsynskollegiet i samsvar med artikkel 248 nr. 1 bokstav a).

c) Nr. 7 skal lyde:

«7. Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som angir hvilke omstendigheter som må foreligge for at beslutningen omhandlet i nr. 1 i denne artikkel skal kunne treffes.»

49) I artikkel 217 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«I slike tilfeller skal tilsynsmyndighetene begrunne sin avtale overfor både gruppetilsynsmyndigheten og det overordnede morforetaket på unionsplan. Gruppetilsynsmyndigheten skal underrette tilsynskollegiet i samsvar med artikkel 248 nr. 1 bokstav a).

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som angir hvilke omstendigheter som må foreligge for at beslutningen omhandlet i nr. 1 i denne artikkel skal kunne treffes.»

50) Artikkel 227 skal lyde:

«Artikkel 227

Ekvivalens i forbindelse med tilknyttede forsikrings- og gjenforsikringsforetak i en tredjestat

1. Ved beregning av gruppesolvansen i samsvar med artikkel 233 for et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som er et deltakende foretak i et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak i en tredjestat, skal dette forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket i tredjestaten utelukkende med henblikk på denne beregningen behandles som et tilknyttet forsikrings- eller gjenforsikringsforetak.

Dersom tredjestaten som nevnte foretak har sitt hovedkontor i, krever at foretaket underlegges godkjenning, og pålegger det solvensregler som minst er ekvivalente med dem som er fastsatt i avdeling I kapittel VI, kan imidlertid medlemsstatene fastsette at det ved beregningen skal tas hensyn til dette foretakets solvenskapitalkrav og ansvarlig kapital til dekning av dette kravet, slik det er fastsatt av den berørte tredjestaten.

2. Dersom det ikke vedtas en delegert rettsakt i samsvar med nr. 4 eller 5 i denne artikkel, skal kontrollen av hvorvidt reglene i tredjestaten minst er ekvivalente, gjennomføres av gruppetilsynsmyndigheten, enten etter anmodning fra det deltakende foretaket eller på eget initiativ. EIOPA skal bistå gruppetilsynsmyndigheten i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Gruppetilsynsmyndigheten skal, med bistand fra EIOPA, rådføre seg med de øvrige berørte tilsynsmyndighetene før den treffer en beslutning om ekvivalens. Denne beslutningen skal treffes i samsvar med kriteriene som er vedtatt i henhold til nr. 3. Gruppetilsynsmyndigheten skal ikke treffe en beslutning om en tredjestat som er i strid med en eventuell tidligere beslutning som er truffet når det gjelder denne tredjestaten, med mindre det er nødvendig for å ta hensyn til vesentlige endringer i tilsynsordningen fastsatt i avdeling I kapittel VI og i tilsynsordningen i tredjestaten.

Dersom tilsynsmyndighetene er uenige i beslutningen som treffes i samsvar med annet ledd, kan de henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010 innen tre måneder etter meldingen om gruppetilsynsmyndighetens beslutning. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel.

3. Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som angir kriteriene for å vurdere om solvensreglene i en tredjestat er ekvivalente med dem som er fastsatt i avdeling I kapittel VI.

4. Dersom kriteriene som vedtas i samsvar med nr. 3, er oppfylt av en tredjestat, kan Kommisjonen i samsvar med artikkel 301a og med bistand fra EIOPA i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010 vedta delegerte rettsakter der det fastsettes at en tredjestats tilsynsordning er ekvivalent med den som er fastsatt i avdeling I kapittel VI.

Disse delegerte rettsaktene skal regelmessig gjennomgås for å ta hensyn til eventuelle vesentlige endringer i tilsynsordningen fastsatt i avdeling I kapittel VI og i tredjestats tilsynsordning.

EIOPA skal på sitt nettsted offentliggjøre og ajourføre en liste over alle tredjestater omhandlet i første ledd.

5. Som unntak fra nr. 4, og selv om kriteriene fastsatt i samsvar med nr. 3 ikke er oppfylt, kan Kommisjonen i perioden omhandlet i nr. 6 i samsvar med artikkel 301a og med bistand fra EIOPA i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010 vedta delegerte rettsakter der det fastsettes at en tredjestats solvensregler som anvendes på foretak som har sitt hovedkontor i denne tredjestaten, er midlertidig ekvivalente med dem som er fastsatt i avdeling I kapittel VI, dersom

- a) det kan påvises at tredjestaten har eller kan vedta og anvende solvensregler som kan anses som ekvivalente i samsvar med nr. 4,
- b) tredjestaten anvender solvensregler som er risikobaserte og fastsetter kvantitative og kvalitative solvenskrav samt krav knyttet til tilsynsrapportering og gjennomsiktighet,
- c) tredjestats lovgivning i prinsippet tillater samarbeid og utveksling av fortrolige tilsynsopplysninger med EIOPA og tilsynsmyndigheter,
- d) tredjestaten har et uavhengig tilsynssystem, og
- e) tredjestaten har pålagt alle som handler på vegne av dens tilsynsmyndigheter, taushetsplikt.

EIOPA skal på sitt nettsted offentliggjøre og ajourføre en liste over alle tredjestater omhandlet i første ledd.

6. Den innledende perioden for midlertidig ekvivalens i henhold til nr. 5 skal være ti år, med mindre følgende har skjedd før perioden har utløpt:

- a) den delegerte rettsakten er tilbakekalt, eller
- b) det er i samsvar med nr. 4 vedtatt en delegert rettsakt om at den berørte tredjestats tilsynsordning anses for å være ekvivalent med den som er fastsatt i avdeling I kapittel VI.

Perioden for midlertidig ekvivalens skal forlenges med ytterligere perioder på ti år dersom kriteriene nevnt i nr. 5 fortsatt oppfylles. Kommisjonen skal vedta en slik delegert rettsakt i samsvar med artikkel 301a og med bistand fra EIOPA i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Alle delegerte rettsakter som fastsetter midlertidig ekvivalens, skal ta hensyn til rapporter fra Kommisjonen i samsvar med artikkel 177 nr. 2. Slike delegerte rettsakter skal regelmessig gjennomgås av Kommisjonen. EIOPA skal bistå Kommisjonen ved vurderingen av disse beslutningene. Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet om enhver gjennomgåelse som foretas, og skal framlegge sine konklusjoner for Europaparlamentet.

7. Dersom det er vedtatt en delegert rettsakt i samsvar med nr. 5 om at en tredjestats tilsynsordning er midlertidig ekvivalent, skal den berørte tredjestaten anses som ekvivalent ved anvendelsen av nr. 1 annet ledd.»

51) Artikkelen 231 skal lyde:

«Artikkel 231

Gruppeintern modell

1. Dersom et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak og dets tilknyttede foretak eller foretak som er tilknyttet et forsikringsholdingselskap i fellesskap, søker om tillatelse til å beregne gruppens konsoliderte solvenskapitalkrav og solvenskapitalkravet for forsikrings- og gjenforsikringsforetakene i gruppen på grunnlag av en intern modell, skal de berørte tilsynsmyndighetene samarbeide for å beslutte om det skal gis tillatelse, og for å fastsette eventuelle vilkår for slik tillatelse.

En søknad som omhandlet i første ledd skal inngis til gruppetilsynsmyndigheten.

Gruppetilsynsmyndigheten skal omgående underrette de øvrige medlemmene i tilsynskollegiet og videresende den fullstendige søknaden til dem.

2. De berørte tilsynsmyndighetene skal gjøre sitt ytterste for å komme fram til en felles beslutning om søknaden senest seks måneder etter at gruppetilsynsmyndigheten mottok den fullstendige søknaden.

3. Dersom noen av de berørte tilsynsmyndighetene i løpet av seks månedersperioden omhandlet i nr. 2 har henvist saken til EIOPA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, skal gruppetilsynsmyndigheten utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som EIOPA kan treffe i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og deretter treffe sin beslutning i samsvar med EIOPAs beslutning. Denne beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene.

EIOPA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken skal ikke henvises til EIOPA etter utløpet av seks månedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning.

Dersom beslutningen som foreslås av panelet, avvises i samsvar med artikkel 41 nr. 2 og 3 og artikkel 44 nr. 1 tredje ledd i forordning (EU) nr. 1094/2010, skal gruppetilsynsmyndigheten treffe en endelig beslutning. Denne beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene. Seks månedersperioden skal anses å utgjøre forlikperioden i henhold til artikkel 19 nr. 2 i nevnte forordning.

4. EIOPA kan utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av den felles beslutningsprosessen som er nevnt i nr. 2, med hensyn til søknadene om tillatelser som er omhandlet i nr. 1, med sikte på å lette felles beslutninger.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

5. Dersom de berørte tilsynsmyndighetene har truffet en felles beslutning som omhandlet i nr. 2, skal gruppetilsynsmyndigheten oversende søkeren et dokument med en fullstendig begrunnelse.

6. Dersom det ikke er truffet en felles beslutning innen seks måneder etter at gruppen mottok den fullstendige søknaden, skal gruppetilsynsmyndigheten treffe sin egen beslutning om søknaden.

Gruppetilsynsmyndigheten skal ta behørig hensyn til synspunkter og forbehold som de øvrige berørte tilsynsmyndighetene har gitt uttrykk for i løpet av seks månedersperioden.

Gruppetilsynsmyndigheten skal oversende søkeren og de øvrige berørte tilsynsmyndighetene et dokument som inneholder den fullstendig begrunnede beslutningen.

Denne beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene.

7. Dersom noen av de berørte tilsynsmyndighetene finner at risikoprofilen for et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som de fører tilsyn med, avviker vesentlig fra forutsetningene som ligger til grunn for den interne modellen som er godkjent på gruppenivå, og dersom foretaket ikke har funnet en tilfredsstillende løsning på de manglene som tilsynsmyndigheten har påpekt, kan tilsynsmyndigheten i henhold til artikkel 37 legge et kapitalkravtillegg til dette forsikrings- eller gjenforsikringsforetakets solvenskapitalkrav beregnet på grunnlag av en slik intern modell.

I ekstraordinære tilfeller og dersom et slikt kapitalkravtillegg ikke vil være hensiktsmessig, kan tilsynsmyndigheten pålegge det berørte foretaket å beregne solvenskapitalkravet på grunnlag av standardformelen omhandlet i avdeling I kapittel VI avsnitt 4 underavsnitt 1 og 2. I henhold til artikkel 37 nr. 1 bokstav a) og c) kan tilsynsmyndigheten legge et kapitalkravtillegg til dette forsikrings- eller gjenforsikringsforetakets solvenskapitalkrav beregnet på grunnlag av standardformelen.

Tilsynsmyndigheten skal begrunne enhver beslutning omhandlet i første og annet ledd overfor både forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket og tilsynskollegiets øvrige medlemmer.

EIOPA kan utstede retningslinjer for å sikre en ensartet og sammenhengende anvendelse av dette nummer.»

52) I artikkel 232 første ledd skal innledningen lyde:

«Ved fastsettelse av hvorvidt gruppens konsoliderte solvenskapitalkrav gir et tilfredsstillende bilde av gruppens risikoprofil, skal gruppetilsynsmyndigheten ta særlig hensyn til de tilfellene der omstendighetene omhandlet i artikkel 37 nr. 1 bokstav a)–d) kan oppstå på gruppenivå, særlig dersom».

53) I artikkel 232 skal tredje ledd lyde:

«Artikkel 37 nr. 1–5 får, sammen med de delegerte rettsaktene og tekniske gjennomføringsstandardene som vedtas i henhold til artikkel 37 nr. 6–8, tilsvarende anvendelse.»

54) I artikkel 233 nr. 6 skal tredje ledd lyde:

«Artikkel 37 nr. 1–5 får, sammen med de delegerte rettsaktene og tekniske gjennomføringsstandardene som vedtas i henhold til artikkel 37 nr. 6–8, tilsvarende anvendelse.»

55) Artikkel 234 skal lyde:

«*Artikkel 234*

Delegerte rettsakter som gjelder artikkel 220–229 og 230–233

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som spesifiserer de forsikringstekniske prinsippene og metodene fastsatt i artikkel 220–229 og anvendelsen av artikkel 230–233, og som gjenspeiler de særlige juridiske strukturenes økonomiske art.»

56) Artikkel 237 skal lyde:

«*Artikkel 237*

Datterforetak av et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak: beslutning om søknaden

1. Når det gjelder søknader om tillatelse til å bli omfattet av reglene fastsatt i artikkel 238 og 239, skal de berørte tilsynsmyndighetene samarbeide fullt ut i tilsynskollegiet for å beslutte om det skal gis tillatelse, og for å fastsette eventuelle andre vilkår som en slik tillatelse skal være underlagt.

En søknad som omhandlet i første ledd skal bare inngis til tilsynsmyndigheten som har gitt datterforetaket tillatelse. Denne tilsynsmyndigheten skal omgående underrette de øvrige medlemmene i tilsynskollegiet og videresende den fullstendige søknaden til dem.

2. De berørte tilsynsmyndighetene skal gjøre sitt ytterste for å komme fram til en felles beslutning om søknaden senest tre måneder etter at samtlige tilsynsmyndigheter i tilsynskollegiet mottok den fullstendige søknaden.

3. Dersom noen av de berørte tilsynsmyndighetene i løpet av tremånedersperioden omhandlet i nr. 2 har henvist saken til EIOPA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, skal gruppetilsynsmyndigheten utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som EIOPA kan treffe i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og deretter treffe sin beslutning i samsvar med EIOPAs beslutning. Denne beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene.

EIOPA skal treffe sin beslutning innen en måned. Saken skal ikke henvises til EIOPA etter utløpet av tremånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning.

Dersom beslutningen som foreslås av panelet, avvises i samsvar med artikkel 41 nr. 2 og 3 og artikkel 44 nr. 1 tredje ledd i forordning (EU) nr. 1094/2010, skal gruppetilsynsmyndigheten treffe en endelig beslutning. Denne beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene. Tremånedersperioden skal anses å utgjøre meglingsfasen i henhold til artikkel 19 nr. 2 i nevnte forordning.

4. EIOPA kan utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av den felles beslutningsprosessen som er nevnt i nr. 2, med hensyn til søknadene om tillatelser som er omhandlet i nr. 1, med sikte på å lette felles beslutninger.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

5. Dersom de berørte tilsynsmyndighetene har truffet en felles beslutning som omhandlet i nr. 2, skal den tilsynsmyndigheten som har gitt datterforetaket tillatelse, oversende søkeren beslutningen med en fullstendig begrunnelse. Den felles beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene.

6. Dersom de berørte tilsynsmyndighetene ikke treffer en felles beslutning innenfor tremånedersperioden fastsatt i nr. 2, skal gruppetilsynsmyndigheten selv avgjøre søknaden.

I løpet av den perioden skal gruppetilsynsmyndigheten ta behørig hensyn til

- a) eventuelle synspunkter og forbehold som de berørte tilsynsmyndighetene har gitt uttrykk for,
- b) eventuelle forbehold som de øvrige tilsynsmyndighetene i tilsynskollegiet har gitt uttrykk for.

Beslutningen skal inneholde en fullstendig begrunnelse og en forklaring på eventuelle vesentlige avvik fra forbeholdene som de øvrige berørte tilsynsmyndighetene har gitt uttrykk for. Gruppetilsynsmyndigheten skal oversende søkeren og de øvrige berørte tilsynsmyndighetene en kopi av beslutningen. Beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene.»

57) Artikkel 238 nr. 4 skal lyde:

«4. Tilsynskollegiet skal gjøre sitt ytterste for å komme til enighet om forslaget fra tilsynsmyndigheten som har gitt datterforetaket tillatelse, eller om andre mulige tiltak.

Denne overenskomsten skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene.»

58) Artikkel 238 nr. 5 skal lyde:

«5. Dersom tilsynsmyndigheten og gruppetilsynsmyndigheten ikke kommer til enighet, kan hver av dem innen en måned etter forslaget fra tilsynsmyndigheten henvise saken til EIOPA og anmode om EIOPAs bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel, og den skal treffe sin beslutning innen en måned etter henvisningen. Perioden på en måned skal anses å utgjøre meglingsfasen i henhold til artikkel 19 nr. 2 i nevnte forordning. Saken skal ikke henvises til EIOPA etter utløpet av perioden på en måned som er omhandlet i dette ledd, eller etter at kollegiet har oppnådd enighet i samsvar med nr. 4 i denne artikkel.

Tilsynsmyndigheten som har gitt datterforetaket tillatelse, skal utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som EIOPA kan treffe i samsvar med artikkel 19 i nevnte forordning, og deretter treffe sin beslutning i samsvar med EIOPAs beslutning.

Denne beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene.

Beslutningen skal inneholde en fullstendig begrunnelse.

Beslutningen skal sendes til datterforetaket og tilsynskollegiet.»

59) I artikkel 239 skal nytt nummer lyde:

«4. Tilsynsmyndigheten eller gruppetilsynsmyndigheten kan henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010 når de er uenige om et av følgende:

- a) Godkjenningen av gjenoppretingsplanen, herunder en eventuell forlengelse av denne, innenfor firemånedersperioden omhandlet i nr. 1.
- b) Godkjenningen av de foreslåtte tiltakene innenfor perioden på en måned omhandlet i nr. 2.

I slike tilfeller kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel, og den skal treffe sin beslutning innen en måned etter henvisningen.

Saken skal ikke henvises til EIOPA i følgende tilfeller:

- a) Etter at perioden på henholdsvis fire måneder eller en måned er utløpt.
- b) Etter at det er oppnådd enighet i kollegiet i samsvar nr. 1 annet ledd eller nr. 2 annet ledd.
- c) I nødssituasjoner som omhandlet i nr. 2.

Perioden på henholdsvis fire måneder og en måned skal anses å utgjøre meglingsfasen i henhold til artikkel 19 nr. 2 i nevnte forordning.

Tilsynsmyndigheten som har gitt datterforetaket tillatelse, skal utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som EIOPA kan treffe i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og deretter treffe sin endelige beslutning i samsvar med EIOPAs beslutning. Denne beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene.

Beslutningen skal inneholde en fullstendig begrunnelse.

Beslutningen skal sendes til datterforetaket og tilsynskollegiet.»

60) Artikkel 241 skal lyde:

«*Artikkel 241*

Datterforetak av et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak: delegerte rettsakter

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som fastsetter

- a) kriteriene for vurderingen av hvorvidt vilkårene i artikkel 236 er oppfylt,
- b) kriteriene for vurderingen av hva som skal anses som en nødssituasjon i henhold til artikkel 239 nr. 2,
- c) framgangsmåtene tilsynsmyndighetene skal følge når de utveksler opplysninger, utøver sine rettigheter og oppfyller sine forpliktelser i henhold til artikkel 237–240.»

61) Artikkel 242 nr. 1 skal lyde:

«1. Innen 31. desember 2017 skal Kommisjonen vurdere anvendelsen av avdeling III, særlig med hensyn til tilsynsmyndighetenes samarbeid i tilsynskollegiet og dets funksjonsdyktighet samt tilsynspraksisen for fastsettelse av kapitalkravtilleggene, og framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet som ved behov ledsages av forslag til endringer av dette direktiv.»

62) I artikkel 242 nr. 2 erstattes datoen «31. oktober 2015» med datoen «31. desember 2018».

63) Artikkel 244 nr. 4 skal lyde:

«4. Kommisjonen skal i forbindelse med nr. 2 og 3 i denne artikkel vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a med hensyn til definisjonen av en betydelig risikokonsentrasjon.

5. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med tilsyn med risikokonsentrasjon skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, i forbindelse med nr. 3 utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for identifiseringen av en betydelig risikokonsentrasjon og fastsettelsen av hensiktsmessige terskelverdier.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

6. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel skal EIOPA i forbindelse med nr. 2 utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for skjemaer og maler for rapportering av slike risikokonsentrasjoner.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

64) Artikkel 245 nr. 4 skal lyde:

«4. Kommisjonen skal i forbindelse med nr. 2 og 3 i denne artikkel vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a med hensyn til definisjonen av betydelige gruppeinterne transaksjoner.

5. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med tilsyn med gruppeinterne transaksjoner kan EIOPA i forbindelse med nr. 3 utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for identifiseringen av en betydelig gruppeintern transaksjon.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

6. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne artikkel kan EIOPA i forbindelse med nr. 2 utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåter, skjemaer og maler for rapportering av slike gruppeinterne transaksjoner.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

65) I artikkel 247 skal nr. 3–7 lyde:

«3. I særlige tilfeller kan de berørte tilsynsmyndighetene etter anmodning fra en av de øvrige tilsynsmyndighetene treffe en felles beslutning om å fravike kriteriene fastsatt i nr. 2 når anvendelsen av disse vil være uhensiktsmessig, tatt i betraktning gruppens struktur og den relative størrelsen på forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes virksomhet i forskjellige land, og utpeke en annen tilsynsmyndighet som gruppetilsynsmyndighet.

For dette formål kan enhver av de berørte tilsynsmyndighetene anmode om at spørsmålet om hvorvidt kriteriene i nr. 2 er hensiktsmessige, drøftes. Slike drøftinger skal finne sted høyst én gang i året.

De berørte tilsynsmyndighetene skal gjøre sitt ytterste for å komme fram til en felles beslutning om valget av gruppetilsynsmyndighet senest tre måneder etter anmodningen om drøfting. Før de berørte tilsynsmyndighetene treffer sin beslutning, skal de gi gruppen mulighet til å komme med en uttalelse.

Den utpekte gruppetsylsynsmyndigheten skal framlegge for gruppen den felles beslutningen med en fullstendig begrunnelse.

4. Dersom noen av de berørte tilsynsmyndighetene i løpet av tremånedersperioden omhandlet i nr. 3 tredje ledd har henvist saken til EIOPA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, skal de berørte tilsynsmyndighetene utsette sin felles beslutning og avvente en eventuell beslutning som EIOPA kan treffe i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i nevnte forordning, og deretter treffe sin felles beslutning i samsvar med EIOPAs beslutning. Denne felles beslutningen skal anses som bestemmende og anvendes av de berørte tilsynsmyndighetene. Tremånedersperioden skal anses å utgjøre meglingsfasen i henhold til artikkel 19 nr. 2 i nevnte forordning.

5. EIOPA skal treffe sin beslutning innen en måned etter henvisningen nevnt i nr. 4. Saken skal ikke henvises til EIOPA etter utløpet av tremånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning. Den utpekte gruppetsylsynsmyndigheten skal framlegge for gruppen og for tilsynskollegiet den felles beslutningen med en fullstendig begrunnelse.

6. Dersom det ikke treffes en felles beslutning, skal oppgaven som gruppetsylsynsmyndighet utføres av tilsynsmyndigheten som utpekes i henhold til nr. 2 i denne artikkel.

7. EIOPA skal minst en gang i året underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om eventuelle store vanskeligheter i forbindelse med anvendelsen av nr. 2, 3 og 6.

Dersom det oppstår store vanskeligheter ved anvendelsen av kriteriene fastsatt i nr. 2 og 3 i denne artikkel, skal Kommisjonen vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som angir disse kriteriene nærmere.»

66) I artikkel 248 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 2 skal nytt ledd lyde:

«Dersom gruppetsylsynsmyndigheten ikke utfører oppgavene omhandlet i nr. 1, eller dersom tilsynskollegiets medlemmer ikke samarbeider i det omfang som kreves i henhold til dette nummer, kan enhver berørt tilsynsmyndighet henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel.»

b) I nr. 3 skal første ledd lyde:

«3. Tilsynskollegiet skal bestå av gruppetsylsynsmyndigheten, tilsynsmyndighetene i alle medlemsstater der datterforetakene har hovedkontor, og EIOPA i samsvar med artikkel 21 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

c) I nr. 4 skal annet ledd lyde:

«Dersom det oppstår uenighet om samordningsavtalene, kan ethvert medlem av tilsynskollegiet henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel. Gruppetsylsynsmyndigheten skal treffe sin endelige beslutning i samsvar med EIOPAs beslutning. Gruppetsylsynsmyndigheten skal sende beslutningen til de øvrige berørte tilsynsmyndighetene.»

d) I nr. 5 skal annet ledd lyde:

«Med forbehold for de rettighetene og pliktene gruppetsylsynsmyndigheten og de øvrige tilsynsmyndighetene tildeles gjennom dette direktiv, kan samordningsavtalene overlate ytterligere oppgaver til gruppetsylsynsmyndigheten, de øvrige tilsynsmyndighetene eller EIOPA der dette vil føre til et mer effektivt tilsyn med gruppen og ikke vil være til hinder for tilsynskollegiemedlemmenes tilsynsvirksomhet med hensyn til deres respektive ansvarsområder.»

e) Nr. 6 og 7 skal lyde:

«6. EIOPA skal utstede retningslinjer for hvordan tilsynskollegiene skal fungere, på grunnlag av grundige gjennomgørelser av arbeidet deres med sikte på å vurdere graden av harmonisering mellom disse. Slike gjennomgørelser skal foretas minst hvert tredje år. Medlemsstatene skal sikre at gruppetsylsynsmyndigheten sender opplysninger til EIOPA om hvordan tilsynskollegiene fungerer, og om eventuelle vanskeligheter som har oppstått, og som er relevante for gjennomgørelsene.»

For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med samordningen mellom tilsynsmyndighetene kan EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvordan tilsynskollegiene skal fungere, basert på retningslinjene nevnt i første ledd.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i annet ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

7. For å sikre ensartet harmonisering i forbindelse med samordningen mellom tilsynsmyndighetene skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi samordningen av gruppetilsyn med sikte på anvendelsen av nr. 1–6.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

8. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a med hensyn til definisjonen av «betydelig filial».

67) I artikkel 249 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal annet ledd lyde:

«For å sikre at tilsynsmyndighetene, herunder gruppetilsynsmyndigheten, har tilgang til de samme relevante opplysningene, skal tilsynsmyndighetene, uten at dette berører deres respektive ansvar, og uavhengig av om de er etablert i samme medlemsstat, utveksle alle opplysninger som gjør det mulig og lettere for de øvrige myndighetene å utføre tilsynsoppgaver i henhold til dette direktiv. I så måte skal de berørte tilsynsmyndighetene og gruppetilsynsmyndigheten omgående utveksle alle relevante opplysninger så snart de blir tilgjengelige, eller utveksle opplysninger på anmodning. Opplysningene omhandlet i dette ledd omfatter, men er ikke begrenset til, opplysninger om gruppens og tilsynsmyndighetenes handlinger og opplysninger som gruppen har gjort tilgjengelig.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. Dersom en tilsynsmyndighet ikke har formidlet relevante opplysninger, eller dersom en anmodning om samarbeid, særlig om utveksling av relevante opplysninger, er avvist eller ikke er blitt etterkommet innen to uker, kan tilsynsmyndighetene henvise saken til EIOPA.

Dersom saken henvises til EIOPA, kan EIOPA, uten at dette berører artikkel 258 i TEUV, handle innenfor rammen av den myndighet den er gitt i henhold til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

c) Nr. 3 skal lyde:

«3. For å sikre en ensartet harmonisering i forbindelse med samordningen og utvekslingen av opplysninger mellom tilsynsmyndighetene skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi

- a) hvilke opplysninger som systematisk skal samles inn av gruppetilsynsmyndigheten og spres til øvrige berørte tilsynsmyndigheter eller sendes til gruppetilsynsmyndigheten av de øvrige berørte tilsynsmyndighetene,
- b) hvilke opplysninger som er vesentlige eller relevante for tilsyn på gruppenivå med sikte på økt harmonisering i tilsynsrapporteringen.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen i forbindelse med samordningen og utvekslingen av opplysninger mellom tilsynsmyndighetene skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene og malene for framlegging av opplysninger til gruppetilsynsmyndigheten og framgangsmåten for samarbeid og utveksling av opplysninger mellom tilsynsmyndigheter som fastsatt i denne artikkel.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. september 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

68) I artikkel 250 gjøres følgende endringer:

«*Artikkel 250*

Samråd mellom tilsynsmyndigheter

1. Før berørte tilsynsmyndigheter treffer en beslutning som er av betydning for de øvrige tilsynsmyndighetenes tilsynsoppgaver, og med forbehold for artikkel 248, skal de rådføre seg med hverandre i tilsynskollegiet med hensyn til følgende:

- a) Endringer i aksjeeier-, organisasjons- eller ledelsesstrukturen i forsikrings- og gjenforsikringsforetak i en gruppe, som krever tilsynsmyndighetenes godkjenning eller tillatelse.
- b) Beslutningen om forlengelse av gjenopprettingsperioden i henhold til artikkel 138 nr. 3 og 4.
- c) Større sanksjoner eller ekstraordinære tiltak som vedtas av tilsynsmyndighetene, herunder pålegg om kapitalkrav-t tillegg til solvenskapitalkravet i henhold til artikkel 37 og begrensninger i bruken av en intern modell til beregning av solvenskapitalkravet i henhold til avdeling I kapittel VI avsnitt 4 underavsnitt 3.

Med hensyn til første ledd bokstav b) og c) skal gruppetilsynsmyndigheten alltid rådspørres.

De berørte tilsynsmyndighetene skal dessuten rådføre seg med hverandre før de treffer en beslutning på grunnlag av opplysninger fra andre tilsynsmyndigheter.

2. Med forbehold for artikkel 248 kan en tilsynsmyndighet beslutte ikke å rådføre seg med andre tilsynsmyndigheter i hastesaker eller når et slikt samråd kan gjøre beslutningene mindre effektive. I så fall skal tilsynsmyndigheten omgående underrette de øvrige berørte tilsynsmyndighetene.»

69) Artikkel 254 nr. 2 første ledd skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal fastsette at myndighetene med ansvar for å føre gruppetilsyn, skal ha tilgang til alle opplysninger som er relevante for dette tilsynet, uavhengig av hva slags foretak det berørte foretaket er. Artikkel 35 nr. 1–5 får tilsvarende anvendelse.

Gruppetilsynsmyndigheten kan begrense regelmessig tilsynsrapportering på gruppenivå med en frekvens som er kortere enn et år, når alle forsikrings- eller gjenforsikringsforetak i gruppen drar fordel av begrensningen i samsvar med artikkel 35 nr. 6, idet det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av risikoene som er knyttet til gruppens virksomhet.

Gruppetilsynsmyndigheten kan gi unntak fra kravet om å rapportere eiendelene post for post på gruppenivå når alle forsikrings- eller gjenforsikringsforetak i gruppen er omfattet av unntaket i samsvar med artikkel 35 nr. 7, idet det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av risikoene som er knyttet til gruppens virksomhet og målet om finansiell stabilitet.»

70) I artikkel 255 nr. 2 skal nye ledd lyde:

«Dersom en anmodning til en annen tilsynsmyndighet om å foreta tilsyn i samsvar med dette nummer ikke er blitt etterkommet innen to uker, eller dersom tilsynsmyndigheten i praksis ikke har mulighet til å utøve sin rett til å delta i samsvar med tredje ledd, kan den anmodende myndigheten henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel.

I samsvar med artikkel 21 i forordning (EU) nr. 1094/2010 skal EIOPA ha rett til å delta i stedlig tilsyn dersom det foretas i fellesskap av to eller flere tilsynsmyndigheter.»

71) I artikkel 256 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 4 skal lyde:

«4. Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a med nærmere angivelse av hvilke opplysninger som skal offentliggjøres, og fristene for den årlige offentliggjøringen av opplysningene når det gjelder den felles rapporten om solvens og finansiell stilling i samsvar med nr. 2 og rapporten om solvens og finansiell stilling på gruppenivå i samsvar med nr. 1.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«5. For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen i forbindelse med den felles rapporten om solvens og finansiell stilling og rapporten om solvens og finansiell stilling på gruppenivå skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåtene, malene og midlene i forbindelse med offentliggjøringen av den felles rapporten om solvens og finansiell stilling og rapporten om solvens og finansiell stilling på gruppenivå som fastsatt i denne artikkel.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.»

72) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 256a

Gruppestruktur

Medlemsstatene skal kreve at forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper årlig på gruppenivå offentliggjør den juridiske strukturen samt styrings- og organisasjonsstrukturen, herunder en beskrivelse av alle datterforetak, vesentlige tilknyttede foretak og betydelige filialer som tilhører gruppen.»

73) Artikkel 258 nr. 3 skal lyde:

«3. Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a for samordningen av tvangstiltakene omhandlet i nr. 1 og 2 i denne artikkel.»

74) Artikkel 259 skal lyde:

«Artikkel 259

Rapportering fra EIOPA

1. EIOPA skal hvert år rapportere til Europaparlamentet i samsvar med artikkel 50 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2. EIOPA skal blant annet rapportere om alle relevante og viktige erfaringer fra tilsynsvirksomheten og samarbeidet mellom tilsynsmyndighetene innenfor rammen av avdeling III, og særlig om

a) prosessen i forbindelse med utnevning av gruppetilsynsmyndighet, antall gruppetilsynsmyndigheter og deres geografiske spredning,

b) arbeidet i tilsynskollegiet, særlig tilsynsmyndighetenes medvirkning og engasjement når de ikke er gruppetilsynsmyndighet.

3. EIOPA kan med henblikk på nr. 1 i denne artikkel også rapportere om de viktigste erfaringene fra gjennomgåelsene omhandlet i artikkel 248 nr. 6, der det er hensiktsmessig.»

75) Artikkel 260 skal lyde:

«Artikkel 260

Morforetak utenfor Unionen: kontroll av ekvivalens

1. I tilfellet omhandlet i artikkel 213 nr. 2 bokstav c) skal de berørte tilsynsmyndighetene kontrollere om forsikrings- og gjenforsikringsforetakene som har morforetak med hovedkontor utenfor Unionen, er underlagt tilsyn av en tilsynsmyndighet i en tredjestat som er ekvivalent med tilsynet fastsatt i denne avdeling om tilsyn med forsikrings- og gjenforsikringsforetak på gruppenivå, som omhandlet i artikkel 213 nr. 2 bokstav a) og b).

Dersom det ikke vedtas en delegert rettsakt i samsvar med nr. 2, 3 eller 5 i denne artikkel, skal tilsynet foretas av den tilsynsmyndigheten som ville vært gruppetilsynsmyndighet dersom kriteriene fastsatt i artikkel 247 nr. 2 skulle anvendes («fungerende gruppetilsynsmyndighet»), på anmodning fra morforetaket eller fra et av de forsikrings- og gjenforsikringsforetakene som har fått tillatelse i Unionen, eller på eget initiativ. EIOPA skal bistå den fungerende gruppetilsynsmyndigheten i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Den fungerende gruppetilsynsmyndigheten skal i den forbindelse, med bistand fra EIOPA, rådføre seg med de øvrige berørte tilsynsmyndighetene før den treffer en beslutning om ekvivalens. Denne beslutningen skal treffes i samsvar med kriteriene som er vedtatt i henhold til nr. 2. Den fungerende gruppetilsynsmyndigheten skal ikke treffe en beslutning om en tredjestat som er i strid med en eventuell tidligere beslutning som er truffet når det gjelder denne tredjestaten, med mindre det er nødvendig for å ta hensyn til vesentlige endringer i tilsynsordningen fastsatt i avdeling I og i tilsynsordningen i tredjestaten.

Dersom tilsynsmyndighetene er uenige i beslutningen som treffes i samsvar med tredje ledd, kan de henvise saken til EIOPA og anmode om bistand i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010 innen tre måneder etter meldingen om den fungerende gruppetilsynsmyndighetens beslutning. I så fall kan EIOPA handle i samsvar med den myndighet den er gitt i henhold til nevnte artikkel.

2. Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a for å angi kriteriene for å vurdere om en tredjestats tilsynsordning for grupper er ekvivalent med den som er fastsatt i denne avdeling.

3. Dersom kriteriene som vedtas i samsvar med nr. 2 i denne artikkel, er oppfylt av en tredjestat, kan Kommisjonen i samsvar med artikkel 301a og med bistand fra EIOPA i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010 vedta delegerte rettsakter der det fastsettes at en tredjestats tilsynsordning er ekvivalent med den som er fastsatt i denne avdeling.

Slike delegerte rettsakter skal regelmessig gjennomgås for å ta hensyn til eventuelle endringer i tilsynsordningen for grupper fastsatt i denne avdeling og tilsynsordningen for grupper i tredjestaten samt alle endringer av bestemmelsene som kan påvirke beslutningen om ekvivalens.

EIOPA skal på sitt nettsted offentliggjøre og ajourføre en liste over alle tredjestater omhandlet i første ledd.

4. Dersom Kommisjonen ikke vedtar en delegert rettsakt i samsvar med nr. 3 eller 5 i denne artikkel, får artikkel 262 anvendelse.

5. Som unntak fra nr. 3, og selv om kriteriene fastsatt i nr. 2 ikke er oppfylt, kan Kommisjonen i en begrenset periode i samsvar med artikkel 301a og med bistand fra EIOPA i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1094/2010 vedta delegerte rettsakter der det fastsettes at en tredjestats tilsynsordning som anvendes på foretak som 1. januar 2014 har morforetak med hovedkontor utenfor Unionen, er midlertidig ekvivalent med den som er fastsatt i avdeling I, dersom tredjestaten oppfyller minst følgende kriterier:

- a) Den har overfor Unionen forpliktet seg til å vedta og anvende en tilsynsordning som kan anses som ekvivalent i samsvar med nr. 3, før utløpet av denne begrensede perioden, og til å delta i ekvivalensvurderingen.
- b) Den har utarbeidet et arbeidsprogram for å oppfylle forpliktelsen omhandlet i bokstav a).
- c) Den har avsatt tilstrekkelige midler til å oppfylle forpliktelsen omhandlet i bokstav a).
- d) Den anvender en tilsynsordning som er risikobasert og fastsetter kvantitative og kvalitative solvenskrav samt krav knyttet til tilsynsrapportering, gjennomsiktighet og gruppetilsyn.
- e) Den har inngått skriftlige avtaler med EIOPA og tilsynsmyndighetene om samarbeid og utveksling av fortrolige tilsynsopplysninger som omhandlet i artikkel 13 nr. 10.

- f) Den har et uavhengig tilsynssystem.
- g) Den har pålagt alle som handler på vegne av dens tilsynsmyndigheter, taushetsplikt, særlig ved utveksling av opplysninger med EIOPA og tilsynsmyndigheter som omhandlet i artikkel 13 nr. 10.

Alle delegerte rettsakter om midlertidig ekvivalens skal ta hensyn til rapporter fra Kommisjonen i samsvar med artikkel 177 nr. 2. Disse delegerte rettsaktene skal regelmessig gjennomgås på grunnlag av framdriftsrapporter fra den berørte tredjestaten som årlig framlegges for og vurderes av Kommisjonen. EIOPA skal bistå Kommisjonen ved vurderingen av disse framdriftsrapportene.

EIOPA skal på sitt nettsted offentliggjøre og ajourføre en liste over alle tredjestater omhandlet i første ledd.

Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som nærmere angir vilkårene fastsatt i første ledd. Delegerte rettsakter kan også omfatte tilsynsmyndigheters myndighet til å pålegge ytterligere krav til tilsynsrapportering i løpet av perioden med midlertidig ekvivalens.

6. Den begrensede perioden som er omhandlet i nr. 5, skal utløpe 31. desember 2020 eller på den datoen da tilsynsordningen i den berørte tredjestaten i samsvar med nr. 3 anses som ekvivalent med den som er fastsatt i denne avdeling, alt etter hvilken dato som inntreffer først.

Denne perioden kan forlenges med høyst et år når dette er nødvendig for at EIOPA og Kommisjonen skal kunne foreta ekvivalensvurderingen i henhold til nr. 3.

7. Når det i samsvar med nr. 5 er vedtatt en delegert rettsakt om at en tredjestats tilsynsordning er midlertidig ekvivalent, skal medlemsstatene anvende artikkel 261, med mindre det dreier seg om et forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som ligger i en medlemsstat og har en balansesum som overstiger balansesummen for morforetaket som ligger utenfor Unionen. I så fall skal gruppetilsynsmyndighetens oppgaver utføres av den fungerende gruppetilsynsmyndigheten.»

76) Artikkel 262 nr. 1 første ledd skal lyde:

«1. Dersom det ikke foreligger ekvivalent tilsyn som omhandlet i artikkel 260, eller dersom en medlemsstat ikke anvender artikkel 261 ved midlertidig ekvivalens i samsvar med artikkel 260 nr. 7, skal den berørte medlemsstaten anvende et av følgende alternativer på forsikrings- og gjenforsikringsforetak:

- a) Artikkel 218–235 og artikkel 244–258 med tilsvarende anvendelse.
- b) En av metodene fastsatt i nr. 2.»

77) I artikkel 300 skal første ledd lyde:

«De beløpene som i dette direktiv uttrykkes i euro, skal revideres hvert femte år ved at grunnbeløpet i euro økes med den prosentvise endringen i de harmoniserte konsumprisindeksene for alle medlemsstater som offentliggjøres av Kommisjonen (Eurostat), med start 31. desember 2015 og fram til revisjonsdagen, og avrundes oppover til nærmeste 100 000 euro.»

78) Artikkel 301 skal lyde:

«*Artikkel 301*

Komitéprosedyre

1. Kommisjonen skal bistås av Den europeiske komité for forsikring og tjenestepensjoner nedsatt ved kommisjonsbeslutning 2004/9/EF(*). Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med artikkel 4 i samme forordning anvendelse.

*Artikkel 301a***Utøvelse av delegert myndighet**

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkel.
2. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 og 308b skal gis Kommisjonen for en periode på fire år fra 23. mai 2014.

Kommisjonen skal utarbeide en rapport om den delegerte myndigheten senest seks måneder før utløpet av fireårsperioden. Den delegerte myndigheten skal stilltiende forlenges med perioder av samme varighet med mindre Europaparlamentet eller Rådet motsetter seg slik forlengelse senest tre måneder før utløpet av hver periode.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 og 308b kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet.

En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Beslutningen får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
5. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 eller 308b trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

*Artikkel 301b***Innledende bestemmelse om tekniske reguleringsstandarder**

1. Inntil 24. mai 2016 skal Kommisjonen, når den for første gang vedtar de tekniske reguleringsstandardene angitt i artikkel 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 og 249, følge framgangsmåten fastsatt i artikkel 301a. Enhver endring av slike delegerte rettsakter eller, etter overgangsperiodens utløp, enhver ny teknisk reguleringsstandard skal vedtas i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.
2. Den delegerte myndigheten nevnt i nr. 1 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet i samsvar med artikkel 12 i forordning nr. 1094/2010.
3. Innen 24. mai 2016 kan EIOPA framlegge for Kommisjonen utkast til tekniske reguleringsstandarder for å tilpasse de delegerte rettsaktene omhandlet i artikkel 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 og 308b til den tekniske utviklingen på finansmarkedene.

Disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal være begrenset til de tekniske aspektene ved de delegerte rettsaktene omhandlet i første ledd, i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

(*) Kommisjonsbeslutning 2004/9/EF av 5. november 2003 om nedsettelse av Den europeiske komité for forsikring og tjenestepensjoner (EUT L 3 av 7.1.2004, s. 34).»

79) Artikkel 304 nr. 2 skal lyde:

«2. Kommisjonen skal innen 31. desember 2020 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av metoden angitt i nr. 1 og om tilsynsmyndighetenes praksis vedtatt i henhold til nr. 1, ved behov ledsaget av hensiktsmessige forslag. Denne rapporten skal særlig behandle de virkningene anvendelsen av denne metoden har over landegrensene med sikte på å forebygge regelverksarbitrasje fra forsikrings- og gjenforsikringsforetaks side.»

80) Følgende avsnitt tilføyes i avdeling VI kapittel I:

«AVSNITT 3

FORSIKRING OG GJENFORSIKRING

Artikkel 308a

Innfasing

1. Fra 1. april 2015 skal medlemsstatene sikre at tilsynsmyndighetene har myndighet til å treffe beslutninger om godkjenning av

- a) supplerende kapital i samsvar med artikkel 90,
- b) klassifisering av poster i den ansvarlige kapitalen som omhandlet i artikkel 95 tredje ledd,
- c) foretaksspesifikke parametere i samsvar med artikkel 104 nr. 7,
- d) en full eller partiell intern modell i samsvar med artikkel 112 og 113,
- e) spesialforetak for verdipapirisering som skal etableres på deres territorium i samsvar med artikkel 211,
- f) supplerende kapital i et mellomliggende forsikringsholdingselskap i samsvar med artikkel 226 nr. 2,
- g) en gruppeintern modell i samsvar med artikkel 230, 231 og 233 nr. 5,
- h) anvendelse av den durasjonsbaserte undermodulen for aksjerisiko i samsvar med artikkel 304,
- i) anvendelse av matching-justeringen på den relevante risikofrie rentekurven i samsvar med artikkel 77b og 77c,
- j) anvendelse av volatilitetsjusteringen på den relevante risikofrie rentekurven i samsvar med artikkel 77d, når medlemsstatene krever det,
- k) anvendelse av overgangstiltaket for de risikofrie rentene i samsvar med artikkel 308c,
- l) anvendelse av overgangstiltaket for forsikringstekniske avsetninger i samsvar med artikkel 308d.

2. Fra 1. april 2015 skal medlemsstatene sikre at tilsynsmyndighetene har myndighet til å

- a) fastsette gruppetilsynets nivå og omfang i samsvar med avdeling III kapittel I avsnitt 2 og 3,
- b) identifisere gruppetilsynsmyndigheten i samsvar med artikkel 247,
- c) etablere et tilsynskollegium i samsvar med artikkel 248.

3. Fra 1. juli 2015 skal medlemsstatene sikre at tilsynsmyndighetene har myndighet til å

- a) beslutte å trekke fra enhver deltakerinteresse i samsvar med artikkel 228 annet ledd,
- b) velge metoden for beregning av gruppesolvens i samsvar med artikkel 220,
- c) ved behov treffe beslutning om ekvivalens i samsvar med artikkel 227 og 260,

- d) tillate at forsikrings- og gjenforsikringsforetak omfattes av artikkel 238 og 239, i samsvar med artikkel 236,
  - e) treffe beslutningene nevnt i artikkel 262 og 263,
  - f) ved behov treffe beslutning om anvendelsen av overgangstiltak i samsvar med artikkel 308b.
4. Medlemsstatene skal pålegge de berørte tilsynsmyndighetene å vurdere forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes søknader om godkjenning eller tillatelse i samsvar med nr. 2 og 3. Tilsynsmyndighetenes beslutninger om søknader om godkjenning eller tillatelse får ikke anvendelse før 1. januar 2016.

Artikkel 308b

Overgangstiltak

1. Med forbehold for artikkel 12 skal forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som før 1. januar 2016 har sluttet å inngå nye forsikrings- eller gjenforsikringsavtaler og utelukkende forvalter sin eksisterende portefølje for å innstille sin virksomhet, ikke være underlagt avdeling I–III i dette direktiv før datoene som er fastsatt i nr. 2, dersom

- a) foretaket har godtgjort overfor tilsynsmyndigheten at det vil avslutte sin virksomhet før 1. januar 2019, eller
- b) foretaket er omfattet av saneringstiltak som angitt i avdeling IV kapittel II, og et saneringsstyre er utpekt.

2. Forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som omfattes av

- a) nr. 1 bokstav a), skal være underlagt avdeling I–III i dette direktiv fra 1. januar 2019, eller fra en tidligere dato dersom tilsynsmyndigheten ikke er fornøyd med framskrittene som er gjort med sikte på å avslutte foretakets virksomhet,
- b) nr. 1 bokstav b), skal være underlagt avdeling I–III i dette direktiv fra 1. januar 2021, eller fra en tidligere dato dersom tilsynsmyndigheten ikke er fornøyd med framskrittene som er gjort med sikte på å avslutte foretakets virksomhet.

3. Forsikrings- og gjenforsikringsforetak skal være omfattet av overgangstiltakene i nr. 1 og 2 bare dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Foretaket er ikke del av en gruppe, eller dersom det er det, slutter alle foretak som er en del av gruppen, å inngå nye forsikrings- eller gjenforsikringsavtaler.
- b) Foretaket skal sende sin tilsynsmyndighet en årlig rapport som beskriver hvilke framskritt som er gjort med sikte på å avslutte foretakets virksomhet.
- c) Foretaket har underrettet sin tilsynsmyndighet om at det anvender overgangstiltakene.

Nr. 1 og 2 skal ikke være til hinder for at et foretak utøver virksomhet i samsvar med avdeling I–III i dette direktiv.

4. Medlemsstatene skal utarbeide en liste over de berørte forsikrings- og gjenforsikringsforetakene og oversende denne listen til de andre medlemsstatene.

5. I en periode på høyst fire år fra 1. januar 2016 skal medlemsstatene sikre at forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes frist for å oversende årlig eller hyppigere de opplysningene som er omhandlet i artikkel 35 nr. 1–4, reduseres med to uker hvert regnskapsår, slik at fristen er senest 20 uker etter utgangen av foretakets regnskapsår som avsluttes 30. juni 2016 eller senere, men før 1. januar 2017, og senest 14 uker etter utgangen av foretakets regnskapsår som avsluttes 30. juni 2019 eller senere, men før 1. januar 2020.

6. I en periode på høyst fire år fra 1. januar 2016 skal forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes frist for å offentliggjøre opplysningene som er omhandlet i artikkel 51, reduseres med to uker hvert regnskapsår, slik at fristen er senest 20 uker etter utgangen av foretakets regnskapsår som avsluttes 30. juni 2016 eller senere, men før 1. januar 2017, og senest 14 uker etter utgangen av foretakets regnskapsår som avsluttes 30. juni 2019 eller senere, men før 1. januar 2020.

7. I en periode på høyst fire år fra 1. januar 2016 skal forsikrings- og gjenforsikringsforetakenes frist for å oversende kvartalsvis de opplysningene som er omhandlet i artikkel 35 nr. 1–4, reduseres med en uke hvert regnskapsår, slik at fristen er åtte uker for hvert kvartal som avsluttes 1. januar 2016 eller senere, men før 1. januar 2017, og fem uker for hvert kvartal som avsluttes 1. januar 2019 eller senere, men før 1. januar 2020.

8. Medlemsstatene skal sikre at nr. 5–7 i denne artikkel får tilsvarende anvendelse på deltakende forsikrings- og gjenforsikringsforetak, forsikringsholdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper på gruppenivå i henhold til artikkel 254 og 256, og i slike tilfeller skal fristene omhandlet i nr. 5–7 forlenges med seks uker.

9. Uten hensyn til artikkel 94 skal poster i basiskapitalen klassifiseres i kategori 1 i inntil ti år etter 1. januar 2016, forutsatt at disse postene

- a) var utstedt før 1. januar 2016 eller før datoen for ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 97, alt etter hvilken dato som inntreffer først,
- b) per 31. desember 2015 kunne anvendes til å oppfylle solvensmarginkapitalen på inntil 50 % av solvensmarginen i samsvar med de lovene og forskriftene som er vedtatt i henhold til artikkel 16 nr. 3 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 1 i direktiv 2002/13/EF, artikkel 27 nr. 3 i direktiv 2002/83/EF og artikkel 36 nr. 3 i direktiv 2005/68/EF,
- c) ikke ellers ville være klassifisert i kategori 1 eller kategori 2 i samsvar med artikkel 94.

10. Uten hensyn til artikkel 94 skal poster i basiskapitalen klassifiseres i kategori 2 i inntil ti år etter 1. januar 2016, forutsatt at disse postene

- a) var utstedt før 1. januar 2016 eller før datoen for ikrafttreddelsen av den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 97, alt etter hvilken dato som inntreffer først,
- b) per 31. desember 2015 kunne anvendes til å oppfylle solvensmarginkapitalen på inntil 25 % av solvensmarginen i samsvar med de lovene og forskriftene som er vedtatt i henhold til artikkel 16 nr. 3 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 1 i direktiv 2002/13/EF, artikkel 27 nr. 3 i direktiv 2002/83/EF og artikkel 36 nr. 3 i direktiv 2005/68/EF.

11. For forsikrings- og gjenforsikringsforetak som investerer i omsettelige verdipapirer eller andre finansielle instrumenter basert på ompakkede lån som ble utstedt før 1. januar 2011, skal kravene omhandlet i artikkel 135 nr. 2 gjelde bare i tilfeller der nye underliggende eksponeringer legges til eller erstattes etter 31. desember 2014.

12. Uten hensyn til artikkel 100, artikkel 101 nr. 3 og artikkel 104 får følgende anvendelse:

- a) Inntil 31. desember 2017 skal de standardparametrene som skal anvendes ved beregning av undermodulen for konsentrasjonsrisiko og undermodulen for kredittmarginrisiko etter standardformelen i tilknytning til eksponeringer mot medlemsstatenes sentralmyndigheter eller sentralbanker som er uttrykt og finansiert i medlemsstatens innenlandske valuta, være de samme som dem som ville ha vært anvendt på slike eksponeringer uttrykt og finansiert i deres egen valuta.
- b) I 2018 skal de standardparametrene som skal anvendes ved beregning av undermodulen for konsentrasjonsrisiko og undermodulen for kredittmarginrisiko etter standardformelen, reduseres med 80 % i tilknytning til eksponeringer mot medlemsstatenes sentralmyndigheter eller sentralbanker som er uttrykt og finansiert i medlemsstatens innenlandske valuta.
- c) I 2019 skal de standardparametrene som skal anvendes ved beregning av undermodulen for konsentrasjonsrisiko og undermodulen for kredittmarginrisiko etter standardformelen, reduseres med 50 % i tilknytning til eksponeringer mot medlemsstatenes sentralmyndigheter eller sentralbanker som er uttrykt og finansiert i medlemsstatens innenlandske valuta.
- d) Fra 1. januar 2020 skal de standardparametrene som skal anvendes ved beregning av undermodulen for konsentrasjonsrisiko og undermodulen for kredittmarginrisiko etter standardformelen, ikke reduseres i tilknytning til eksponeringer mot medlemsstatenes sentralmyndigheter eller sentralbanker som er uttrykt og finansiert i medlemsstatens innenlandske valuta.

13. Uten hensyn til artikkel 100, artikkel 101 nr. 3 og artikkel 104 skal de standardparametrene som skal benyttes for aksjer som foretaket kjøpte 1. januar 2016 eller tidligere, ved beregning av undermodulen for aksjerisiko etter standardformelen, uten alternativet fastsatt i artikkel 304, beregnes som det vektete gjennomsnittet av

- a) den standardparameteren som skal anvendes ved beregning av undermodulen for aksjerisiko i samsvar med artikkel 304, og
- b) den standardparameteren som skal anvendes ved beregning av undermodulen for aksjerisiko etter standardformelen, uten alternativet fastsatt i artikkel 304.

Vektingen av parameteren omhandlet i første ledd bokstav b) skal øke minst lineært ved utgangen av hvert år, fra 0 % i det året som begynner 1. januar 2016, til 100 % 1. januar 2023.

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a som nærmere angir de kriteriene som skal oppfylles, herunder de aksjene som kan være omfattet av overgangsperioden.

For å sikre ensartede vilkår for anvendelsen av denne overgangsperioden skal EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for framgangsmåter for anvendelsen av dette nummer.

EIOPA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2015.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i fjerde ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

14. Uten hensyn til artikkel 138 nr. 3 og uten å berøre nr. 4 i samme artikkel skal tilsynsmyndighetene, når et forsikrings- og gjenforsikringsforetak oppfylder solvensmarginkravet omhandlet i henholdsvis artikkel 16a i direktiv 73/239/EØF, artikkel 28 i direktiv 2002/83/EF eller artikkel 37, 38 eller 39 i direktiv 2005/68/EF, slik de får anvendelse i henhold til medlemsstatens lovgivning dagen før nevnte direktiver oppheves i henhold til artikkel 310 i dette direktiv, men ikke oppfylder solvenskapitalkravet i det første året etter ikrafttredelsesdatoen for dette direktiv, kreve at det berørte forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket treffer de tiltakene som er nødvendige for å opprette en tellende ansvarlig kapital som dekker solvenskapitalkravet, eller å redusere risikoprofilen for å sikre oppfyllelse av solvenskapitalkravet innen 31. desember 2017.

Det berørte forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket skal hver tredje måned legge fram for sin tilsynsmyndighet en framdriftsrapport som beskriver tiltakene som er truffet og framdriften som er gjort med henblikk på å opprette en tellende ansvarlig kapital som dekker solvenskapitalkravet, eller å redusere risikoprofilen for å sikre oppfyllelse av solvenskapitalkravet.

Forlengelsen omhandlet i første ledd skal trekkes tilbake dersom denne framdriftsrapporten viser at det ikke er gjort vesentlige framskritt når det gjelder å gjenopprette en tellende ansvarlig kapital som dekker solvenskapitalkravet, eller å redusere risikoprofilen for å sikre oppfyllelse av solvenskapitalkravet, mellom datoene da den manglende oppfyllelsen av solvenskapitalkravet ble påvist, og datoene da framdriftsrapporten ble framlagt.

15. Dersom hjemstatene 23. mai 2014 anvendte bestemmelser nevnt i artikkel 4 i direktiv 2003/41/EF, kan disse hjemstatene inntil 31. desember 2019 fortsatt anvende de lovene og forskriftene som de har vedtatt for å overholde artikkel 1–19, 27–30, 32–35 og 37–67 i direktiv 2002/83/EF, og som var i kraft på siste dato for anvendelse av direktiv 2002/83/EF.

Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter som endrer overgangsperioden fastsatt i dette nummer, dersom endringer av artikkel 17–17c i direktiv 2003/41/EF er vedtatt før datoene som er angitt i dette nummer.

16. Medlemsstatene kan gi det overordnede morforsikrings- eller gjenforsikringsforetaket tillatelse til å søke, i en periode fram til 31. mars 2022, om godkjenning av en intern gruppemodell for en del av en gruppe der både foretaket og det overordnede morforetaket ligger i samme medlemsstat, og der denne delen utgjør en atskilt del som har en risikoprofil som avviker vesentlig fra resten av gruppens.

17. Uten hensyn til artikkel 218 nr. 2 og 3 får overgangsbestemmelsene nevnt i nr. 8–12 og 15 i denne artikkel og i artikkel 308c–308e tilsvarende anvendelse på gruppenivå.

Uten hensyn til artikkel 218 nr. 2–4 får overgangsbestemmelsene nevnt i nr. 14 i denne artikkel tilsvarende anvendelse på gruppenivå og når de deltakende forsikrings- eller gjenforsikringsforetakene eller forsikrings- og gjenforsikringsforetakene i en gruppe overholder de justerte solvenskravene omhandlet i artikkel 9 i direktiv 98/78/EF, men ikke overholder gruppens solvenskapitalkrav.

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a for å fastsette endringene av gruppesolvansen dersom overgangsbestemmelsene nevnt i nr. 13 i denne artikkel får anvendelse og gjelder

- a) utelukkelse av dobbel anvendelse av tellende ansvarlig kapital og av kapital som er skapt innenfor en gruppe, som fastsatt i artikkel 222 og 223,
- b) verdsettingen av eiendeler og forpliktelser som fastsatt i artikkel 224,
- c) anvendelsen av beregningsmetodene på tilknyttede forsikrings- eller gjenforsikringsforetak som fastsatt i artikkel 225,
- d) anvendelsen av beregningsmetodene på mellomliggende forsikringsholdingselskaper som fastsatt i artikkel 226,
- e) metodene for beregning av gruppesolvens som fastsatt i artikkel 230 og 233,
- f) beregningen av gruppens solvenskapitalkrav som fastsatt i artikkel 231,
- g) fastsettelsen av kapitalkravtillegg som fastsatt i artikkel 232,
- h) prinsippene for beregning av gruppesolvens for et forsikringsholdingselskap som fastsatt i artikkel 235.

Artikkel 308c

Overgangstiltak for den risikofrie renten

1. Etter godkjenning fra tilsynsmyndigheten kan forsikrings- og gjenforsikringsforetak anvende en overgangsjustering på den relevante risikofrie rentekurven med hensyn til tillatte forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelser.
2. Justeringen skal for hver valuta beregnes som en prosentdel av differansen mellom
  - a) den rentesatsen som er fastsatt av forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket i samsvar med de lovene og forskriftene som er vedtatt i henhold til artikkel 20 i direktiv 2002/83/EF, på siste dato for anvendelse av nevnte direktiv,
  - b) den årlige effektive renten, beregnet som en enkelt diskonteringsrente som, når den anvendes på kontantstrømmene for porteføljen av tillatte forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelser, gir en verdi som er lik verdien av beste estimat for porteføljen av tillatte forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser, der det tas hensyn til pengenes tidsverdi ved bruk av den relevante risikofrie rentekurven omhandlet i artikkel 77 nr. 2.

Dersom medlemsstatene har vedtatt lover og forskrifter i henhold til artikkel 20 nr. 1 B bokstav a) ii) i direktiv 2002/83/EF, skal rentesatsen omhandlet i første ledd bokstav a) i dette nummer fastsettes ved hjelp av de metodene som anvendes av forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket på siste dato for anvendelse av direktiv 2002/83/EF.

Den prosentdelen som er omhandlet i første ledd, skal reduseres lineært ved utgangen av hvert år, fra 100 % i det året som begynner 1. januar 2016, til 0 % 1. januar 2032.

Dersom forsikrings- og gjenforsikringsforetak anvender volatilitetsjusteringen omhandlet i artikkel 77d, skal den relevante risikofrie rentekurven som er omhandlet i bokstav b), være den justerte relevante risikofrie rentekurven fastsatt i artikkel 77d.

3. De tillatte forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelsene skal omfatte bare forsikrings- eller gjenforsikringsforpliktelser som oppfyller følgende krav:
- a) Avtalene som medfører forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelsene, ble inngått før den første datoen for anvendelsen av dette direktiv, med unntak av fornyelse av avtaler på eller etter den datoen.
  - b) Fram til siste dato for anvendelse av direktiv 2002/83/EF ble de forsikringstekniske avsetningene for forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelsene fastsatt i samsvar med de lovene og forskriftene som er vedtatt i henhold til artikkel 20 i nevnte direktiv på siste dato for anvendelse av dette.
  - c) Artikkel 77b får ikke anvendelse på forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelsene.
4. Forsikring- og gjenforsikringsforetak som anvender nr. 1, skal
- a) ikke ta med de tillatte forsikrings- og gjenforsikringsforpliktelsene i beregningen av volatilitetsjusteringen fastsatt i artikkel 77d,
  - b) ikke anvende artikkel 308d,
  - c) som del av rapporten om deres solvens og finansielle stilling omhandlet i artikkel 51 offentliggjøre at de anvender overgangstiltaket for den risikofrie rentekurven, og offentliggjøre en kvantifisering av hvordan foretakets finansielle stilling ville blitt påvirket dersom overgangstiltaket ikke ble anvendt.

Artikkel 308d

Overgangstiltak for forsikringstekniske avsetninger

1. Etter godkjenning fra tilsynsmyndigheten kan forsikrings- og gjenforsikringsforetak anvende et midlertidig fradrag i forsikringstekniske avsetninger. Dette fradraget kan anvendes på nivået for ensartede risikogrupper omhandlet i artikkel 80.
2. Det midlertidige fradraget skal tilsvare en prosentdel av differansen mellom følgende to beløp:
  - a) De forsikringstekniske avsetningene etter fradrag av beløp som kan kreves tilbakebetalt i henhold til gjenforsikringsavtaler og fra spesialforetak for verdipapirisering, beregnet i samsvar med artikkel 76 på den første datoen for anvendelsen av dette direktiv.
  - b) De forsikringstekniske avsetningene etter fradrag av beløp som kan kreves tilbakebetalt i henhold til gjenforsikringsavtaler, beregnet i samsvar med lover og forskrifter som er vedtatt i henhold til artikkel 15 i direktiv 73/239/EØF, artikkel 20 i direktiv 2002/83/EF og artikkel 32 i direktiv 2005/68/EF dagen før nevnte direktiver oppheves i henhold til artikkel 310 i dette direktiv.

Den høyeste prosentdelen som kan fratrekkes, skal reduseres lineært ved utgangen av hvert år, fra 100 % i det året som begynner 1. januar 2016, til 0 % 1. januar 2032.

Dersom forsikrings- og gjenforsikringsforetak på den første datoen for anvendelsen av dette direktiv anvender volatilitetsjusteringen omhandlet i artikkel 77d, skal beløpet omhandlet i bokstav a) beregnes med volatilitetsjusteringen på denne datoen.

3. Etter godkjenning fra tilsynsmyndigheten eller på dennes initiativ kan beløpet for de forsikringstekniske avsetningene, herunder eventuelt beløpet for volatilitetsjusteringen, som anvendes for å beregne det midlertidige fradraget omhandlet i nr. 2 bokstav a) og b), beregnes på nytt hver 24. måned, eller hyppigere dersom foretakets risikoprofil er vesentlig endret.
4. Fradraget omhandlet i nr. 2 kan begrenses av tilsynsmyndigheten dersom anvendelsen av det kan føre til en reduksjon av de kravene til finansielle midler som gjelder for foretaket, sammenlignet med kravene som beregnes i samsvar med lover og forskrifter som er vedtatt i henhold til direktiv 73/239/EØF, direktiv 2002/83/EF og direktiv 2005/68/EF dagen før disse direktivene oppheves i henhold til artikkel 310 i dette direktiv.

5. Forsikring- og gjenforsikringsforetak som anvender nr. 1, skal
- a) ikke anvende artikkel 308c,
  - b) dersom de ikke oppfyller solvenskapitalkravet uten å anvende det midlertidige fradraget, hvert år framlegge for sin tilsynsmyndighet en rapport som beskriver tiltakene som er truffet og framdriften som er gjort med henblikk på å gjenopprette en tellende ansvarlig kapital som dekker solvenskapitalkravet, eller å redusere risikoprofilen for å sikre oppfyllelse av solvenskapitalkravet innen utgangen av overgangsperioden fastsatt i nr. 2,
  - c) som del av rapporten om solvens og finansiell stilling omhandlet i artikkel 51 offentliggjøre at de anvender det midlertidige fradraget for forsikringstekniske avsetninger, og offentliggjøre en kvantifisering av hvordan foretakets finansielle stilling ville blitt påvirket dersom det midlertidige fradraget ikke ble anvendt.

Artikkel 308e

Innfasingsplan for overgangstiltak for risikofrie renter og forsikringstekniske avsetninger

Forsikrings- og gjenforsikringsforetak som anvender overgangstiltakene omhandlet i artikkel 308c eller 308d, skal underrette tilsynsmyndigheten så snart de innser at de ikke vil oppfylle solvenskapitalkravet uten å anvende disse overgangstiltakene. Tilsynsmyndigheten skal kreve at det berørte forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket treffer de tiltakene som er nødvendige for å sikre at solvenskapitalkravet er oppfylt ved utgangen av overgangsperioden.

Senest to måneder etter at det berørte forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket har innsett at solvenskapitalkravet ikke kunne oppfylles uten at disse overgangstiltakene anvendes, skal det legge fram for tilsynsmyndigheten en innfasingsplan som beskriver de planlagte tiltakene med henblikk på å opprette en tellende ansvarlig kapital som oppfyller solvenskapitalkravet, eller å redusere dets risikoprofil for å sikre oppfyllelse av solvenskapitalkravet innen utgangen av overgangsperioden. Det berørte forsikrings- eller gjenforsikringsforetaket kan ajourføre innfasingsplanen i løpet av overgangsperioden.

De berørte forsikrings- eller gjenforsikringsforetakene skal hvert år framlegge for sin tilsynsmyndighet en rapport som beskriver tiltakene som er truffet og framdriften som er gjort med henblikk på å sikre oppfyllelse av solvenskapitalkravet innen utgangen av overgangsperioden. Tilsynsmyndighetene skal tilbakekalle godkjenningen av anvendelsen av overgangstiltaket dersom denne framdriftsrapporten viser at det er urealistisk at solvenskapitalkravet vil være oppfylt ved utgangen av overgangsperioden.»

81) I artikkel 309 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) Første ledd skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal innen 31. mars 2015 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme artikkel 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 og 304 og vedlegg III og IV. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene.»

b) Nytt ledd skal lyde:

«Uten hensyn til annet ledd skal medlemsstatene innen 1. april 2015 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme artikkel 308a.»

82) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 310a

EIOPAs personale og ressurser

EIOPA skal vurdere behovene for personale og ressurser i forbindelse med den myndigheten og de oppgavene som den får i henhold til dette direktiv, og skal framlegge en rapport om dette for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.»

83) Artikkel 311 skal lyde:

«*Artikkel 311*

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 308a får anvendelse fra 1. april 2015.

Artikkel 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 15, 16, 17, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308, 308b og vedlegg I, II og V–VII får anvendelse fra 1. januar 2016.

Kommisjonen kan vedta delegerte rettsakter og tekniske regulerings- og gjennomføringsstandarder før datoen nevnt i tredje ledd.»

84) I vedlegg III del A skal nr. 28 skal lyde:

«28) i alle tilfeller og som et alternativ til de formene for skadeforsikringsforetak som er angitt i nr. 1–27 og 29, foretaksformen europeisk allmennaksjeselskap (SE-selskap) som definert i rådsforordning (EF) nr. 2157/2001(1),

29) i det omfang den berørte medlemsstaten tillater at foretak med den juridiske formen samvirkeforetak kan utøve skadeforsikringsvirksomhet, og som et alternativ til de formene for skadeforsikringsforetak som er angitt i nr. 1–28, foretaksformen europeisk samvirkeforetak i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 1435/2003(*).

(*) Rådsforordning (EF) nr. 1435/2003 av 22. juli 2003 om vedtektene for europeiske samvirkeforetak (SCE-foretak) (EUT L 207 av 18.8.2003, s. 1).»

85) I vedlegg III del B skal nr. 28 lyde:

«28) i alle tilfeller og som et alternativ til de formene for livsforsikringsforetak som er angitt i nr. 1–27 og 29, foretaksformen europeisk allmennaksjeselskap (SE-selskap) som definert i forordning (EF) nr. 2157/2001,

29) i det omfang den berørte medlemsstaten tillater at foretak med den juridiske formen samvirkeforetak kan utøve livsforsikringsvirksomhet, og som et alternativ til de livsforsikringsforetakene som er angitt i nr. 1–28, foretaksformen europeisk samvirkeforetak i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 1435/2003.»

86) I vedlegg III del C skal nr. 28 lyde:

«28) i alle tilfeller og som et alternativ til de former for gjenforsikringsforetak som er angitt i nr. 1–27 og 29, foretaksformen europeisk allmennaksjeselskap (SE-selskap) som definert i forordning (EF) nr. 2157/2001,

29) i det omfang den berørte medlemsstat tillater at foretak med den juridiske formen samvirkeforetak kan utøve gjenforsikringsvirksomhet, og som et alternativ til de gjenforsikringsforetakene som er angitt i nr. 1–28, foretaksformen europeisk samvirkeforetak i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 1435/2003.»

87) I sammenligningstabellen i vedlegg VII, under kolonnen «Dette direktiv», innsettes «Artikkel 13 nr. 27» som tilsvarende artikkel 5 bokstav d) i direktiv 73/239/EØF.

Artikkel 3

Endring av forordning (EF) nr. 1060/2009

I forordning (EF) nr. 1060/2009 skal artikkel 2 nr. 3 utgå.

*Artikkel 4***Endringer av forordning (EU) nr. 1094/2010**

I forordning (EU) nr. 1094/2010 gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 13 nr. 1 skal lyde:

«1. Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen en frist på tre måneder fra den dagen underretningen om den tekniske reguleringsstandarden som Kommisjonen har vedtatt, ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

Dersom Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard som er identisk med utkastet til teknisk reguleringsstandard som Myndigheten har framlagt, skal fristen for innsigelser fra Europaparlamentet og Rådet være én måned fra den dagen underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med én måned. Den forlengede fristen kan forlenges med ytterligere én måned på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.»

2) I artikkel 17 nr. 2 skal annet ledd lyde:

«Uten at det berører myndigheten fastsatt i artikkel 35, skal vedkommende myndighet omgående framlegge alle de opplysningene som Myndigheten anser som nødvendige for granskingen, herunder om hvordan rettsaktene som er omhandlet i artikkel 1 nr. 2, får anvendelse i samsvar med unionsretten.»

*Artikkel 5***Endringer av forordning (EU) nr. 1095/2010**

I forordning (EU) nr. 1095/2010 gjøres følgende endringer:

1) Artikkel 13 nr. 1 skal lyde:

«1. Europaparlamentet eller Rådet kan gjøre innsigelse mot en teknisk reguleringsstandard innen en frist på tre måneder fra den dagen underretningen om den tekniske reguleringsstandarden som Kommisjonen har vedtatt, ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med tre måneder.

Dersom Kommisjonen vedtar en teknisk reguleringsstandard som er identisk med utkastet til teknisk reguleringsstandard som Myndigheten har framlagt, skal fristen for innsigelser fra Europaparlamentet og Rådet være én måned fra den dagen underretningen ble gitt. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med én måned. Den forlengede fristen kan forlenges med ytterligere én måned på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.»

2) I artikkel 17 nr. 2 skal annet ledd lyde:

«Uten at det berører myndigheten fastsatt i artikkel 35, skal vedkommende myndighet omgående framlegge alle de opplysningene som Myndigheten anser som nødvendige for granskingen, herunder om hvordan rettsaktene som er omhandlet i artikkel 1 nr. 2, får anvendelse i samsvar med unionsretten.»

*Artikkel 6***Gjennomgåelse**

Kommisjonen skal innen 1. januar 2017 og deretter årlig framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport som angir om de europeiske tilsynsmyndighetene har framlagt utkast til tekniske reguleringsstandarder og tekniske gjennomføringsstandarder i henhold til direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF, uavhengig av om det er obligatorisk eller frivillig å framlegge slike utkast til tekniske reguleringsstandarder og tekniske gjennomføringsstandarder, sammen med eventuelle forslag.

*Artikkel 7***Innarbeiding i nasjonal lovgivning**

1. Medlemsstatene skal innen 31. mars 2015 vedta og offentliggjøre de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme artikkel 1 nr. 1 og artikkel 2 nr. 1, 3, 6–11, 13, 14, 17–23, 32, 34, 36, 38–44, 46–54, 56–59, 65–70, 72, 75, 76, 80, 81, 84, 85 og 86. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene.
2. De skal anvende tiltakene omhandlet i nr. 1 fra 1. januar 2016.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

*Artikkel 8***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 2 nr. 25, 43 og 82 får anvendelse fra 31. mars 2015.

*Artikkel 9***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 16. april 2014.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

D. KOURKOULAS

Formann

_____